

የምስጋና ሕይወት

የግብፅ ኦርቶዶክስ ቤተ ክርስቲያን ፓትርያርክ
ብፁዕ ወቅዱስ አቡነ ሺናዳ ሦስተኛ አንደጻፉት

ትርጉም:- ዲ/ን ዘኤልያስ ወ/ግዳኤል

ግ.ያዝያ 2000

የተናገረው ሰደራሻ

☎ 0912-053260

☒ 23077/1000

የዚህ መጽሐፍ ታሪክ

በ1965 ዓ.ም. እስክንድርያ በሚገኘው ቅዱስ ሚና ቤተ ክርስቲያን ውስጥ በተካሄደው የሰንበት ት/ቤት መምህራን ስብሰባ ላይ በምስጋና ሕይወት ላይ ያተኮረ ትምህርት ሰጠሁ። ይህም ከሌሎች ትምህርቶች ጋር በመሆን በአነስተኛ መጽሐፍ መልኩ ለህትመት በቃ።

አርብ ግንቦት 16 ቀን 1980 ዓ.ም. ካይሮ በሚገኘው የቅዱስ ማርቆስ ካቴድራል ሌላ ትምህርት ሰጠሁ ርእሱም «*ስለ ዙቱ ነገር ስመስገኑ*» /ኤ.ፌ. 5፣20/ የሚል ሲሆን ይህ ትምህርት ግን አልታተመም ነበር።

ከዚህ በተጨማሪ በታህሳስ 31 ቀን 1980 ዓ.ም. የአዲስ ዓመት በዓልን ምክንያት በማድረግ በዋናነት «የምስጋና ሕይወት» ላይ በውስጡ ግን ራስን በማስገዛት እና በተስፋ ሕይወት ላይ ያተኮረ ለህትመት ግን ያልበቃ ትምህርት ቅዱስ ማርቆስ ካቴድራል ላይ ሰጥቻለሁ።

ወደ ፍሲያ ባደረግሁት ገዛ ሌሎች ብዙ ጠቃሚ ትምህርቶችን ጨምሮ ከላይ የተጠቀሱትን ሦስት ትምህርቶች የምስጋና ሕይወት በሚል ርእስ በአንድ መጽሐፍ አዘጋጅቼ አሁን በእጃችሁ ያለውን መጽሐፍ እንዳቀርብ እግዚአብሔር ጊዜ ሰጠኝ።

በ1964 ቅዱስ ማርቆስ ካቴድራል ላይ የተሰጠውን የመጀመሪያ ትምህርት በምስጋና ዐሎት ላይ የተደረገ ጥናት በሚል ርዕስ አንድ መጽሐፍ በ1965 አሳትመናል። ይህ መጽሐፍ እስክንድርያ በምትገኘው ቅድስት ማርያም ቤተ ክርስቲያን አማካኝነት ለብዙ ጊዜያት ታትሟል። እግዚአብሔር ቢፈቅድ ከዚህ መጽሐፍ መካከል የምስጋና ዐሎት የሚለውን ከሌሎች ዐሎቶች ጋር በማዋሐድ ለማሳተም ተስፋ አድርገናል።

እግዚአብሔር ይርዳኝ
አቡነ ሺዩዳ ሳልሳዊ
ሞስኮ፣ ሰኔ 1988 ዓ.ም.

የምስጋና ሕይወት

ምዕራፍ አንድ

የምስጋና ሕይወት

የምስጋና ሕይወት የሚኖር ሰው የተደረገለትን ሥራ እና የተፈጸመለትን መልካም ነገር ሁሉ የማይረሳ ለዚህም ምስጋናውን በደስታ የሚገልጽ አዋቂ ሰው ነው። ለእግዚአብሔር እና ለሰዎች የሚያቀርበው ምስጋና በልቡ ጽላት ላይ ተጽፎ የተቀመጠ በመሆኑ ምስጋና ከአንደበቱ ፈጽሞ ጠፍቶ አያውቅም።

ኢየሱስ ክርስቶስ ካነጻቸው ከአስሩ ለምጻሞች መካከል አንዱን ባርኮታል። ከእነርሱም አንዱ እንደተፈወሰ ባዩ ጊዜ «በታላቅ ድምጽ እግዚአብሔርን እያከበረ ተመለሰ፣ እያመሰገነውም በእግሩ ፊት በግንባሩ ወደቀ፤» ኢየሱስም መልሶ «አሥሩ አልነጹምን? ዘጠኙን ወዴት አሉ? ከዚህ ስልዩ ወገን በቀር እግዚአብሔርን ሊያከብሩ የተመለሱ አልተገኙም» አለ። /ሉቃ 17፣15-18/ ስለዚህ ለተደረገልህ ነገር ምስጋና ስታቀርብ እግዚአብሔርን እያከበርህ፣ ለአንተ የሰጠህን ፍቅሩን እና ትህትናውንም እየገለጽህ መሆንህን ተረዳ። እግዚአብሔር በግንም በኩል አንድ መልካም ነገር

የምስጋና ሕይወት

ካደረገልህ ከእግዚአብሔር በተጨማሪ ያንን መልካም ነገር እንድትቀበል ምክንያት ለሆነህ ሰውም ምስጋና ስጥ።

ብዙ ሰዎች በየእለቱ መጀመሪያና መጨረሻ ላይ፣ በታላላቅ ክብረ በዓላት ላይ፣ እና በሕይወታቸው በሚያጋጥሟቸው ዋና ዋና ጊዜያት ላይ ብቻ ለእግዚአብሔር ምስጋና ይሰጣሉ። ነገር ግን «ሁልጊዜ ስለሁሉ አመስግኑ» /ኤፌ 5፣20/ የሚለው የሐዋርያው ቃል በቀዳሚነት የምንመራበት ቢሆንም የምስጋና ሕይወት የራሱ ባሕርያት አሉት።

ሁልጊዜ አመስግኑ

ለእግዚአብሔር ምስጋና ስናቀርብ ጊዜና ወቅት ጠብቀን በተለየ ጊዜ ሳይሆን «ሁልጊዜ» መሆን አለበት። ምስጋናውም ደግሞ የማያቋርጥ እስከሆነ ድረስ መላ የሕይወት ዘመንን ያጠቃልላል። መላ ሕይወትን ከሚያጠቃልል የምስጋና ሕይወት ጋር ተመሳሳይ የሆነ ትምህርት በመጀመሪያዬቱ ወደ ተሰሎንቄ ሰዎች መልእክት ውስጥ «ሁልጊዜ ደስ ይበላችሁ፤ ሳታቋርጡ ጸልዩ፤ በሁሉ አመስግኑ።» /1 ተሰ 5፣16-18/ ተብሎ ተገልጿል። ይህ ትምህርት የምስጋና ጸሎት ጸሎቶችን ሁሉ እንደሚመራ

የምስጋና ሕይወት

ያስረዳል። የሠርክ እና የነግህ ጸሎቶችን ጨምሮ ሁሉም የቤተ ክርስቲያን ሥርዓቶችና አገልግሎቶች የሚጀምሩት በምስጋና ጸሎት ነው። እግዚአብሔርን ሁልጊዜ በማለዳ በቀትር እና በማታ እናመሰግናለን። እንደ መዝሙረኛው ዳዊትም «ስለቅን ፍርድህ ለምስጋና በሌሊት እነሳለሁ» እንላለን። ከአጠቃላይ የምስጋና ጸሎት በተጨማሪ በሰአት ከፋፍለን እናመሰግናለን።

በመጀመሪያው ሰአት ጸሎት ላይ «ዘላለማዊው ንጉሥ ሆይ ... ሌሊቱን በሰላም አሳልፈህ ቀኑን ባርከህ ስለሰጠኸን እናመሰግንሃለን» እንለዋለን። ... ሌሊቱን በሰላም ጠብቆ በሕይወታችን አዲሱን ቀን ስለሰጠን እናመሰግናለን።

በሦስተኛው ሰአት ጸሎት ላይ «በእያንዳንዳችን ላይ፣ በደቀ መዛሙርቶችህ ላይ፣ በተከበሩት ሐዋርያቶችህም ላይ ቅዱስ መንፈስህን እንደ እሳት ልሳኖች አፍሰሰህ በዚህች በተቀደሰች ሰአት ለጸሎት ስላነሳላኸን እናመሰግንሃለን» እንላለን።

በስድስተኛው ሰአት ላይ «የአምላካችን እና የመድኃኒታችን የኢየሱስ ክርስቶስ አባት ገናኖው ንጉሣችን ሆይ እናመሰግንሃለን፣ የአንድያ ልጅህን የመከራ፣ የጸሎት

የምሳገና ስደወት

እና የአረፍት ሰአት የምናስብበትን ስለአዘጋጀህ እናከብርሃለን» እንለዋለን።

ፀሐይ ስትጠልቅም «ተወዳጁ ንጉሣችን ሆይ፣ ይህ ቀን በሰላም እንዲያልፍ ስለፈቀድህልንና በምስጋና ወደዚህ ምሽት ስላደረስኸን ፀሐይም እስክትጠልቅ ድረስ ብርሃን እንድናይ ስላበቃኸን እናመሰግናለን» እንላለን።

እግዚአብሔርን በሰላም ስላለፈችው ስለእያንዳንዱ ሰአት እናመሰግናለን። ይህም በእያንዳንዱ ጸሎት መጀመሪያም ላይ ሆነ በተወሰኑ ጊዜያት ላይ ሳይቋረጥ የሚሰጥ ምስጋና ነው።

ስለሁሉ አመስግኑ

ቤተ ክርስቲያናችን የቀብር ስርዓትን እንኳን ሳይቀር የምትጀምረው በምስጋና ጸሎት ነው። ሐዋርያው ዳዎስ ጳውሎስ «በቃል ቢሆን ወይም በሥራ የምታደርጉትን ሁሉ በጌታ በኢየሱስ ስም አድርጉት።» /ቁላ 3፣17/ ብሏልና በማንኛውም ጊዜ በምንም አይነት ሁኔታ ውስጥ ሆነን ስለሁሉም ነገር እግዚአብሔርን እናመሰግናለን። ስለዚህ እግዚአብሔርን ሁልጊዜ ብቻ ሳይሆን ስለሁሉም ነገር ጭምርም ማመስገን ያስፈልጋል። ምክንያቱም ሐዋርያው

የምሳገና ስደወት

«እግዚአብሔርም ለሚወዱት እንደአሳቡም ለተጠፍተ ነገር ሁሉ ለበጎ እንዲደረግ እናውቃለን።» /ሮሜ 8፣28/ እንዳለ እግዚአብሔር ያለማቋረጥ በጎ ነገር ያደርግልናል።

በዚህ ምክንያት እግዚአብሔርን «ጥቅማችን ነው» እያልን እንጠራዋለን። እርሱ ከበጎ ነገር ውጪ አያደርግም በዚህ የሚያምን ሰውም ከእግዚአብሔር የሚመጣውን ማንኛውንም ነገር ሁሉ በደስታ ከመቀበሉም በላይ በእምነት «...ነገር ሁሉ ለበጎ እንዲደረግ አውቃለሁ» ይላል እግዚአብሔርንም ያመሰግናል። ነገር ግን አንዳንድ ሰዎች፡- «ከእግዚአብሔር የሚመጣ ሁሉ በጎ እንደሆነ ያለመጠራጠር እናምናለን፣ ነገር ግን ከሰዎች የሚመጣውን እና ሙሉ ለሙሉ በጎ ሊሆን የማይችለውን እንዴት እናምናለን?» ብለው ሊጠይቁና ሊናገሩ ይችላሉ። ለእነዚህ ሰዎች «ሰዎች ለኛ ያላቸው አመለካከት በጎ ከሆነ በጎ ሆኖ ወደእኛ ይደርሳል በጎ ካልሆነ ግን እግዚአብሔር ይለውጠዋል በመጨረሻም በጎ ሆኖ ወደእኛ ይደርሳል» እንበላቸው።

የጸድቁ የዮሴፍ ወንድሞች እርሱን እንደ ባሪያ በሽጡት ጊዜ ሥራቸው በራሱ ክፋት፣ ፍቅር ማጣት ጭካኔ እና ምቀኝነት ነበር። ነገር ግን እግዚአብሔር ያንን የክፋት

የምስጋና ሕይወት

ሥራቸውን ወደበጎ ስለለወጠው ዮሴፍ በፈርዖን ቤት ላይ ተሸጥሮ ሕዝቡም ሁሉ ለቃሉ ታዛዥ ሆነው ነበር። በዚህ ጊዜ በፈርዖን መንግሥት ሁለተኛ ባለሥልጣን የነበረ ሲሆን በግብጽ ቆይታውም የብዙ ሰዎችን ሕይወት አትርፏል። ከዚህ በመነሳትም ዮሴፍ ለወንድሞቹ «እናንተ ክፉ ነገርን አሰባችሁብኝ እግዚአብሔር ግን ብዙ ሕዝብ እንዲድን ለማድረግ ለመልካም አሰበው» /ዘፍ 45/ አላቸው።

የእግዚአብሔር ልጆች ሁልጊዜ ደስተኞች በመሆናቸው ስለሁሉ ነገር እርሱን ያመሰግኑታል። ሲያመሰግኑትም «አመስግኑ» የሚለውን ትእዛዝ እንደግዴታ በመመልከት አይደለም። ምክንያቱም በግዴታ የሚደረግ ምስጋና እውነተኛ ምስጋና አይደለም። ነገር ግን እግዚአብሔርን በእውነተኛ ምስጋና የሚያመሰግኑ ሁሉ ክልባቸው በሙሉ ፈቃድ ያመሰግኑታል። እግዚአብሔር መጥፎ የሆነ ነገር ሁሉ በእነርሱ ላይ እንዲደርስባቸው እንደማይፈቅድ፣ ከሚገጥሙአቸው ችግሮች ሁሉ ክብር በመሆን እንደሚጠብቃቸው እና በሥራቸው ሁሉ እገዛን እንደሚያደርግላቸው ፍፁም የሆነ እምነት አላቸው። ስለዚህ ወደፊት ከምስጋና ጋር ግንኙነት ስላላቸው

የምስጋና ሕይወት

ምግባራት በምንነጋገርበት ጊዜ እንደምናየው የምስጋና ሕይወት በእምነት ሕይወት የታገዘ ነው።

ሰው እግዚአብሔርን በቃላት ማመስገን ይችላል። ነቢዩ ዳዊት «የመድኃኒትን ጽዋ እቀበላለሁ፣ የእግዚአብሔርንም ስም እጠራለሁ። በሕዝቡ ሁሉ ፊት ስእለቴን ለእግዚአብሔር እፈጽማለሁ።» /መዝ 116፣13/14/ እንዳለውም የምስጋና መሥዋእት ወይም የስእለት መሥዋእት ማቅረብ ይችላል።

የምስጋና ደረጃዎች

የእግዚአብሔር ልጆች በሕይወታቸው ውስጥ የሚፈጽሙት ምስጋና በተለያዩ ደረጃ የሚፈፀም ነው።

ከነዚህ ውስጥ ትንሹ ማንም ሰው መልካምነታቸውንና ጥቅማቸውን ለማይጠራጠርባቸው እና ማራኪ ለሆኑ መልካም ነገሮች የሚሰጥ ምስጋና ነው። አንዳንድ ሰዎች ከነዚህ ውጪ ለሆኑት ነገሮች ምናልባት ሳያመሰግኑ ይችላሉ። እነዚህ ሰዎች የተለያዩ የደስታ ዓይነቶችን ሊያሳልፉ ሌሎች መልካም ነገሮችንም ተፈጥሮአዊ እና የተለመዱ ምስጋናም የማያስፈልጋቸው አድርገው

የምስጋና ሕይወት

ሊመለከቱአቸው ይችላሉ። ነገር ግን ትንሽ በሆነው ነገር ምስጋና ሊሰጠው የሚገባው ከፍተኛ የምስጋና ደረጃ አለ።

እንደ ካንሰር ካለ አደገኛ ሕመም ሞያንን ምክንያት በማድረግ የሚሰጥ ምስጋና በምስጋና ሕይወት ውስጥ የተለመደ የምስጋና ደረጃ ነው። ነገር ግን አንድ ሰው ከገንፋን ወይም ከቀላል ብርድ በመዳኑ ምክንያት ካመሰገነ በሕይወቱ ውስጥ ለብዙ ነገር ወይም ለትንንሽ ነገሮች የሚያመሰግን መሆኑን ያመለክታል።

በትንንሽ ነገሮች የምናመሰግን ከሆነ እግዚአብሔር በብዙ ነገር ላይ ገርዎች አድርጎ ይሾመናል። ቅዱሳን አባቶች «ጸጋ ያለምስጋና አያድግም» ሲሉ እንደተናገሩት ምስጋና የማያቋርጥ በረከት ያለው እና በረከቱም ሁልጊዜ የሚያድግ መሆኑ የምስጋና ጥቅሞች ብዙዎች መሆናቸውን ያሳያል።

ስውር ለሆነውና ለማይታየው በረከትም የማይሰጥ ምስጋና ደግሞ አለ። እግዚአብሔር እኛን ካለመጠበቁ እና ለእኛ ካለመጨነቁ የተነሣ ሳይሆን ለጥቅማችን ሲባል ሊደርሱብን ለሚችሉት መከራዎችና ችግሮች ምስጋና ይገባል። ማየት ባንችልም እንኳን እግዚአብሔር

እንደሚያደርገው ሙሉ ለሙሉ ለምናምንበት ሥራ ምስጋና ይገባል።

ያለምንም ጥርጥር ሰይጣን እኛን ለመጉዳት እና ለመጣል ከፍተኛ ሥራውን እየሠራ ባለበት በአሁኑ ሰአት ደህና ከሆንን እኛ የማናውቀውን የሰይጣን ተንኮል እግዚአብሔር ስላቆመልን ነውና በእግዚአብሔር ባለፍናቸው መከራዎች ውስጥ እግዚአብሔርን እናመሰግነው። ነገር ግን ወደ እኛ ከመድረሳቸው በፊት በመንገድ ያስቀራቸው ብዙ ችግሮች እንዳሉ ደግሞ መዘንጋት የለብንም። እነዚህን ችግሮች እኛ ባናውቃቸውም ከነርሱ ስለጠበቀን ግን እግዚአብሔርን እናመሰግናለን።

እግዚአብሔርን ስላዳነን የምናመሰግነው ምስጋና ከደረሱብን ችግር ስለሚያድነን ሲሆን ስለጠበቀን የምንሰጠው ምስጋና ግን ማየት ከማንችለው ችግር ስለሚጠብቀን ነው።

በእግዚአብሔር ጊዜ ዘግይተን ለምናውቃቸው ወይም ፈጽመን ልናውቃቸው ለማንችላቸው የርሱ ስውር እውቀት ለሆኑት ነገሮች እናመሰግነው።

በዚህ ሁሉ ጊዜ ምስጋና ከፍቅር ጋር ሊዋሃድ ይገባዋል። ሌላው የምስጋና ደረጃ አንድ ሰው መላ ሕይወቱ

በምንም አይነት ሁኔታ ውስጥ ቢኖር እንኳን ሁልጊዜ ስለሁሉም ነገር ምስጋና የሚሰጥበት ደረጃ ነው። ቋሚ የሆነ ምስጋና የተለየ ምክንያት አይፈልግም። ነገር ግን በእግዚአብሔር ጥበቃ ስር የምንኖር ልጆቹ መሆናችን እና ይህ የእግዚአብሔር ልጅነት ራሱን ለእግዚአብሔር ከማስገዛት ሕይወት ጋር መስማማቱ በቂ ነው። ስለዚህ ምስጋናችን እኛ በምናገኛቸው የተለያዩ ገጠመኞች ላይ የተመሠረተ መሆን የለበትም።

ስለደረሰባችሁ መከራዎች አመስግኑ

ከፍተኛው የምስጋና ደረጃ በመከራ ሰአት ማመስገን ነው እግዚአብሔርን ከደረሰብን መከራዎች ስላዳነን እናመሰግናለን። ይህም ምስጋና ትንሹ የምስጋና ደረጃ ነው። ከዚህ የሚበልጠው ምስጋና ግን ተሸክመናቸው ስለምንኖርባቸው ስለደረሰብን መከራዎች እግዚአብሔርን ማመስገን ነው። ይህም ለመልካም እንዲደረግብን በእምነት እናምናለን። መከራዎችን መታገስ እና መሸከም አንድ ተልቅ ምግባር ነው። በመከራ ውስጥ ማለፍና መክራን መቀበልም እንዲሁ ከታላቅ ምግባር የሚመደብ ሲሆን የበለጠ ጠቃሚው

ነገር ግን በመከራ ጊዜ እንደግዴታ ሳይቆጥሩ በደስታ ማመስገን ነው።

እመኑኝ ስለተቀበልናቸው ስጦታዎች ብቻ የምናመስግን ከሆነ ፍቅራችንን የምንገልፀው ስጦታዎቹን ለሰጠን ለእግዚአብሔር ሳይሆን ለተሰጡን ስጦታዎች ብቻ ይሆናል። ነገር ግን በመከራ ውስጥ እግዚአብሔርን የምናመስግን ከሆነ ስጦታዎቹን ሳይሆን ራሱን እግዚአብሔርን መውደዳችንን እናረጋግጣለን። ማለትም እርሱን የምንወደው እና ዓላማችን ያደረግነው ሀብት፣ ክብር፣ የተመቻቸ ሕይወት ስለሰጠን ብቻ ሳይሆን የጸጥታ እና የሰላም ባለቤቶች ስላደረገን፣ ወደ በጎ የሚለውጣቸውን የተለያዩ መከራዎችንም ስለሰጠን እንወደዋለን በእያንዳንዱ ሁኔታ ሳይሆን እናመሰግናለን ከዚህ በተጨማሪ በሕይወታችን ምንም አይነት ችግር ቢከሰትብን እግዚአብሔርን እናመሰግናለን። በእግዚአብሔር ጥበቃ ላይ ያለንን እምነት እና ለእርሱ ማቅረብ የሚገባንን ምስጋና የምናውቅበትን ትምህርት ለሚሸረሸሩብን መሰናክሎችም መንገድ አንከፍትላቸውም።

የምስጋና ሕይወት

እንደነዚህ አይነት አጋጣሚዎች በጌታ የምናገኘውን ሰላማችንን እና ደስታችንን እንዲነጥቁብን አንፈቅድላቸውም ይህንን ስናደርግ ውጪያዊ ሁኔታችን ምንም ይሁን ምን ሁልጊዜ በጌታ ደስ ይለናል ከእግዚአብሔርና ከሰዎች ጋርም በሰላም እንኖራለን።

ይህ ምስጋናችን እና ደስታችን በሌሎች ላይ ተጽእኖ ይፈጥራል። ስለዚህ ሰዎች ስለሚደርሱብን መከራዎች የምናቀርበውን ምስጋናችንን ጸጥታችንን እና ደስታችንን ሲመለከቱ ጽናትን ያገኛሉ በርግጠኝነት የልባችንን ሰላም ሲመለከቱም በሚቀርቡልን መንፈሳዊ መመሪያዎች ይማረካሉ። ነገር ግን ይህን ሁሉ የምናደርገው በሕይወታችንና በጠባያችን ለነርሱ ምሳሌዎች ሆነን ለመገኘት ነው። የመንፈስ ፍሬዎች ፍቅር፣ ደስታ፣ ሰላም ናቸው ተብሎ ተገልጿል። እነዚህን ፍሬያት ያገኘ ለእግዚአብሔር ምስጋና ያቀርባል።

በተጨማሪም መከራዎች መንፈሳዊነትን ስለሚያጠነክሩ ምስጋና ያስፈልጋቸዋል። ምስጋና አንድን ሰው በጸሎቱ፣ ከእግዚአብሔር ጋር በሚኖረው ግንኙነት፣ በጸሎት እና በእምነቱ የጠለቀ እንዲሆን ያደርገዋል። የእግዚአብሔር

የምስጋና ሕይወት

ልጆችን ልቦች ወደ እግዚአብሔር ከፍ አድርጎ ያገናኛል። በመከራ የታጠረ የሕይወት አንድን ሰው በመቶዎች ከሚቆጠሩ ስብከቶች እና በርካታ መንፈሳዊ መጻሕፍትን ከማንበብ የበለጠ ወደ ንስሐ ሕይወት ይመራዋል።

የእግዚአብሔርን እጆች በመከራ ውስጥ ሲሰሩ እናያቸዋለን። መከራ አምላካችንንና ሥራዎቹን፣ ወደ ሕይወታችን የሚያደርገውን መምጣቱን እና ጥበቃውን ያሳዩናል። መከራ የእግዚአብሔርን ኃይል እና ድንቅ ሥራዎች እንድናይ ያደርገናል። ያለመከራ ልናገኛቸው የማንችላቸውን መንፈሳዊ ልምዶች ይሰጠናል። ዳግመኛም መከራ ስንዴውን ከእንክርዳድ ለይቶ ቤተ ክርስቲያንን ያጠራታል።

ለነዚህና ለሌሎችም ምክንያቶች ሁሉ ስለሚደርሱብን መከራዎች እግዚአብሔርን እናመሰግናለን። እነዚህን መከራዎችም እንደ በረከት እንቆጥራቸዋለን። በእርግጥ ስለሚደርስበት መከራ የሚያመሰግን ስለሌሎች ስለሁሉም ነገሮች ያመሰግናል። ስለዚህ እንደዚህ ዓይነት ሰው የማይኖረው የምስጋና ሕይወት ይኖራል እንጂ ፈጽሞ አያዝንም።

የምስጋና ሕደወት

ምስጋና የሚገባቸው መከራዎች

በምሳሌ አገልግሎት ለማስቀመጥ፣ አባቶቻችን ሐዋርያት ታስረው እና ተገርፈው በተፈቱ ጊዜ «ስለስሙ ይናቁ ዘንድ የተገባቸው ሆነው ስለተቆጠሩ ከሸንጉው ፊት ደስ እያላቸው ወጡ» /ሐዋ 5፣41/ ይላል። ስለዚህ አባቶቻችን ሐዋርያት እነዚህን ሁሉ ስቃዮች እና ስድቦች ለነርሱ የማይገቡ በረከቶች አድርገው ቆጥረዋቸዋል። ምክንያቱም እነዚህን መከራዎች መቀበል የክርስቶስን መከራዎች ከመካፈል የሚቆጠር ነውና። መጽሐፍ ቅዱስ «ይህ ስራ ክርስቶስ ተሰጥቶአችኋልና፤ ስለእርሱ መከራ ደግሞ ልትቀበሉ እንጂ በእርሱ ልታምኑ ብቻ አይደለም፤» /ፊል 1፣29/ ይላል።

ስለዚህ፣ መከራዎች ስጦታዎች ናቸው። ስጦታዎች እስከሆኑ ድረስ ደግሞ፣ ሐዋርያው ቅዱስ ጳውሎስ፣ «እርሱንና የተገኘውን ኃይል እንዳውቅ፣ በመከራውም እንድካፈል፣ ... በሞቱ እንድመስለው» /ፊል 3፣10/ ብሎ እንደጻፈ እኛስ ለምን አንደሰትባቸውም ለምንስ ምስጋና አናቀርብባቸውም? አባቶቻችን ሐዋርያት የተደሰቱባቸው እና የተካፈሉአቸው መከራዎች ናቸውና።

የምስጋና ሕደወት

አንድ መንፈሳዊ ሰው አምላኩ «መስቀሌን ተሸከም» ብሎ ከሰጠው የክርስቶስን ስቃይ መካፈል ስለሆነ በደስታና በምስጋና ሊቀበለው ይገባል። ልክ በስጦታዎች ምስጋና እንደሚያቀርብ ሁሉ ለሚቀበላቸው መከራዎችም እንዲሁ ምስጋና ሊሰጥ ይገባል ምክንያቱም መከራም ስጦታ ነው።

ብዙዎቹ መከራ ሲደርስባቸው በስቃዮቹ እና በሕመሞቹ ላይ ያተኩራሉ መንፈሳውያን ግን የሚያተኩሩት አምላካችን እግዚአብሔር እነዚህን መከራዎች እንዲደርሱብን የፈቀደው ለምንድን ነው? በሚለው ላይ ነው። በምንቀበላቸው በሁሉም መከራዎች ውስጥ መልካም የሆነ ነገር አለ። በውስጣቸው ያለውን መልካም ነገር ወዲያውኑ ግዮት ባንችል እንኳን መልካም የሆነ ነገር በውስጣቸው የለም ግለት አይደለም። ምክንያቱም በአይናችን ግዮት ያልቻልነውን ነገር በእምነት ግዮት እንችላለን።

ከነቢዩ ዮናስ ኃዘኖች እና መሰናክሎች ብዙ ትምህርት መማር እንችላለን። ዮናስ በዓሣ አንበሪ ተውጦ በነበረ ጊዜ እግዚአብሔርን አመስግኗል? አዎ! አመስግኗል። ምክንያቱም ከሸጠት የጠበቀው እና ተልእኮውን እንዲፈጽም

ለነገረው ድኅነት እንዲያለቅስ ያደረገው ብቸኛው መንገድ ይህ ምስጋናው ነው። የናስ ለራሱ ጥላ የሰጠችው ቅል በደረቀች ጊዜ አዝኖ እንደነበር እናስታውሳለን። ነገር ግን መንፈሳዊ እይታውን አርቆ ካስተዋለ የዛጅ መድረቅ ከእግዚአብሔር ጋር ለሚፈጽመው እርቅ መነሻ እና እግዚአብሔርን ስለደረሰበት መከራም ሊያመሰግን ከሚገደድበት ነገር አንዱ መሆኑን ያስተውላል።

የቅዱስ እንጦንስ አባት መሞት ምስጋና ለማቅረብ ምክንያት ይሆን ነበር? በአሁኑ ሰአት ለአባቱ ሞት ምክንያት ምስጋና የሚያቀርብ ልጅ የት አለ? ቅዱስ እንጦንስ በአባቱ መሞት ምክንያት ምስጋና ማቅረብ ተገቢ ብልነበረ ማመስገን የሚገባን እኛ ነበርን። ምክንያቱም የዚህ ሰው አባት መሞት ይህን ጸድቅና ቅዱስ ወጣት ሰው በምድራዊ ሕይወት አስቸጋሪነት ላይ በትኩረት እንዲያሰብስብ አድርጎታል። ወደ ምንኩስና ሕይወት እንዲገባም በቅድሚያ ያነሳላው ይህ ነበር። በአባቱ ሞት ጊዜ ወደ አባቱ አካል በመመልከትና «ክብርህ፣ ኃይልህና ባለጸግነትህ ወዲት አለ? ያለፈቃድህም ከዚህ ዓለም በሞት

ተነጠቅህ ስለዚህ ሞት እኔን ያለፈቃድ ከመውሰዱ በፊት እኔው በራሴ ፈቃድ እሄዳለሁ» በማለት ይህንን መልአካዊ ሥርዓት የሆነ የምንኩስና ሕይወት መሠረተልን ዓለምንም ትቶ የመነኮሳት ሁሉ አባት ለመሆን በቃ።

ፍቁረ እግዚአብሔር የሕንስ ወደ ፍጥሞ ደሴት በመሰደዱ ምክንያት እግዚአብሔርን ማመስገን አለብን ብላችሁ ታስባላችሁ? ያለምንም ጥርጥር መልሱ አዎ ነው። ምክንያቱም በስደቱ የተቀበለው መከራ «በጌታ ቀን በመንፈስ ነበርህ» /ራዕ 1፣10/ እስከሚል ድረስ መንፈሱን ለጌታ አስገሰቶ በስደቱ ወቅት ሰማያት ተከፍተው የእግዚአብሔርም ዙፋን በሰማያዊ ኃይላት ተከብረው ተመለከቱ። በመጨረሻም የሆነውን ሁሉ አይቶ የራእይ መጽሐፍን አፈ።

የሕንስ የሰደት ወቅት የሕይወቱ ምርጥ ጊዜ እና ምስጋና የሚገባው ዋና ጉዳይም እንደነበር ጥርጥር የለውም። ተስፋችንና ራእያችን በችግርቻችን ብዛት ተወስኖ የሚቀር ሳይሆን ከነርሱ የሚመጣውን ውጤት ለመቀበል አርቆ የሚመለከት እና እግዚአብሔር ከነርሱ ያዘጋጀውን ታላቅ በጎ ነገር የሚመጣቅ ነው። ችግርን በራሱ ማመስገን ባንችል

እንኳን ችግሩ ወደ መልካም እንደሚቀየር በማመን እናመሰግን።

የዓለም ሰዎች በተለያዩ ኃዘኖችና መሰናክሎች ውስጥ በሚወድቁ ጊዜ የምስጋና ስሜቶቻቸውን ሊያጡ ይችላሉ። ከመካከላቸውም አንዱን ለእግዚአብሔር ምስጋና እንዲያቀርብ ብትጠይቀው በቁጣና በንዴት «ለምኑ ነው የማመሰግነው? በውስጤ ያለው ብሶት አይታይም?» ብሎ ሊመልስልህ ይችላል። ነገር ግን ቅዱሳን የሆኑ የእግዚአብሔር ልጆች በእንደዚህ አይነት ነገሮች አይጨነቁም። ምክንያቱም ብቸኛ ጭንቀታቸው ከእግዚአብሔር መለየታቸው ብቻ ነው። ስለዚህ ከእርሱ ጋር እስከኖሩ ድረስ ግን ቋሚ ለሆነ የምስጋና ሕይወት ይህ በቂያቸው ነው። በእያንዳንዱ ሁኔታ፣ በድህነታቸው፣ በባሰጠግነታቸው፣ በሕመማቸው እና በጤንነታቸው፣ በሕይወታቸው እና በሞታቸው ጊዜ እግዚአብሔርን ያመሰግኑታል።

እነዚህ ሰዎች ዋና ዓላማቸው የሆነውን ከእግዚአብሔር ጋር ያላቸውን ግንኙነት ባለማጣታቸው ሁልጊዜ ደስተኞችና ሐሴትን የተሞሉ ሆነው ታያቸዋለሁ።

በዚህ ሁሉ ምክንያትም ሁልጊዜ ያመሰግናሉ። እያንዳንዳቸውም «ሁሉን ነገር አጥቼ እግዚአብሔር ብቻ ቢቀረኝ ይህ በቂዬ ነው፣ እግዚአብሔር ለኔ ሁሉ ነገሬ፣ ሁሉ በሁሉ ስለሆነ የሚያስፈራኝ የለም፣ ለዚህም አመሰግነኛለሁ» ይላሉ። ለዚህ ነው ሐዋርያው ቅዱስ ጳውሎስ «ስለዚህ ነው ክርስቶስ በድካም በመንገሳታትም በችግርም በስደትም በጭንቀትም ደስ ይለኛል» /2 ቆሮ 12፣10/ ያለው። ጭንቀት ወደ እግዚአብሔር የበለጠ ስለሚያቀርበው ደስ ይለዋል፣ በዚህ ጊዜም ፈጥኖ «ስደክም ያን ጊዜ ኃይለኛ ነኝ» ይላል። ከዚህ በተጨማሪ ከተቋቋማቸው መከራዎች አክሊሎችን ይቀጽጃል።

አንድ መንፈሳዊ ሰው ስቃይ የተሞላበት መከራ ቢደርስበት «ከዚህ መከራ ባሻገር በጎ ነገር ባይኖር ኖሮ እግዚአብሔር ይህ እንዲደርስብኝ አይፈቅድም ነበር፤ ስለዚህ በደስታ እቀበለዋለሁ» ይላል። ወሰን የሌለው ምስጋና

አንድ ሰው እውነተኛ የምስጋና ሕይወት ከኖረ፣ በሚተነፍሰው በእያንዳንዱ ትንፋሽ፣ በሚራመደው በእያንዳንዱ እርምጃ፣ በሚሠራው በእያንዳንዱ ሥራ እና

የምስጋና ሕይወት

ወደ እርሱ በሚመጣው በእያንዳንዱ ነገር እግዚአብሔርን ያመሰግናል። ምስጋና የማያስፈልገውን ማንኛውንም ነገር አይመለከትም ነገር ግን በእርሱ ስለሚደርስበት ስለሁሉም ነገር «ነገር ሁሉ ለበጎ ነው» ይላል።

የምስጋና ሕይወት

ምዕራፍ ሁለት

የምስጋና መስኮች

ለእግዚአብሔር ምስጋና የምንሰጥባቸው ወይም ለምስጋና የሚበቁ ብዙ ምክንያቶች ያሉ ሲሆን እኛ ግን የምንፈጽማቸው በአነስተኛ ሁኔታ ነው። አንዳንዶቹ ምክንያቶች ፍፁም የተለመዱ ነገሮች ሲመስሉ ሌሎቹ ደግሞ ደስተኛ ያደርገናል ያስደንቁናልም ነገር ግን ምስጋና አናቀርብባቸውም። በሦስተኛ ደረጃ በአጋጣሚ ምስጋና የምናቀርብባቸው የእግዚአብሔር ሥራና ትሕትና በግልጽ የሚታይባቸው ጉዳዮች አሉ።

በዚህ ምዕራፍ ውስጥም የተወሰኑትን የምስጋና ምክንያቶች ለማቅረብ እንሞክራለን።

1. እግዚአብሔርን ስለፈጠረህ እና ሕልውና ስለሰጠህ አመስግነው።

እውነቱን ስንነጋገር፣ ስለፈጠረውና ሕይወት ስለሰጠው እግዚአብሔርን የሚያመሰግን ሰው አለ? ለእግዚአብሔር ለሰው ሁሉ ሕይወት አለመስጠት እና በአለም የሕዝብ ቁጥር ላይም አንድ ሰው እንኳን አለመጨመር ይችል ነበር። ወላጅ እናትህ መካን ስላልሆነች እና የመውለድ በረከት ስለተሰጣት

እግዚአብሔርን አመስግን። ልደትህ ከእግዚአብሔር የተሰጠ ታላቅ በረከት ነው። ለዚህም በመዝሙሩ ዳዊት ውስጥ « እነሆ ልጆች የእግዚአብሔር ስጦታዎች ናቸው» /መዝ 127፣3/ ተብሏል። አባትህ ይህን ስጦታ መቃወም ወይም አንተን ሳይጨምር ወንድሞችህንና እህቶችህን ብቻ መውለድ ይችል ነበር። ነገርንን ከታላቅ ርህራሄው የተነሳ ካለመኖር ወደመኖር አመጣህ።

2. በዙሪያህ ስላለው ፍጥረት እግዚአብሔርን አመስግነው፤

እኛን ሰዎችን በስድስተኛው ቀን ስለፈጠረን ሁላችንም እግዚአብሔርን ማመስገን ይገባናል። እግዚአብሔር ሰውን ከመፍጠሩ በፊት ለሰው ምቹት በማሰብ አስቀድሞ ሁሉንም አዘጋጀለት። ሰማይን ፈጥሮ በዚህ ድንቅ ዓለም ውስጥ የተፈጥሮ ዑደቶችን የሚያገናኙ የጠፈር ህጎችን አስቀመጠ። ከከባቢ አየር፣ ከአየር ንብረት እና ከዝናብ ጋር ግንኙነት ያላቸውን ነገሮች ስርአት አስያዘ። በመቀጠልም ዕጽዋትንና እንስሳትን እንዲሁም በየብስ በሰማይ እና በባሕር የሚኖሩ ሌሎች ሕይወት ያላቸው ፍጥረታትን ፈጠረ። ሰውንም ከመፍጠሩ በፊት ለሰው ምግብን አዘጋጀለት። የተፈጥሮ

አቀማመጥን፣ የአትክልት ሥፍራዎችን እና የአበቦችን ውበት እንዲሁም የአዕዋፋትን ዝማሬ ለሰው መደሰቻ አድርጎ ፈጠራቸው።

እነዚህን ሁሉ ምቹ ሁኔታዎች ካዘጋጀ በኋላ ሰውን ፈጠረው። ለሰው ምቹት በቂ እና ዘርፈ ብዙ ለሆነው ለዚህ የተፈጥሮ ውበት እግዚአብሔርን የሚያመሰግን ማን ነው?

3. እግዚአብሔርን ስለሰጠህ ተፈጥሮአዊ ተሰጥኦዎችህ አመስግነው፤

ብዙ ሰዎች የታመመ መፈወስን፣ ሙት ማስነሳትን፣ መንፈሳዊ ራእይ እና ሕልም ማየትን የመሳሰሉ ከተፈጥሮ በላይ ለሆኑ ተሰጥኦዎች ካልሆነ በስተቀር አያመስግኑም።

የፈውስ ስጦታዎችን ከመቀበል እና ተአምራትን ከማድረግ /1ቆሮ 12፣8-10/ አስቀድሞ በመጀመሪያ ደረጃ ሊቀመጡ ለሚገባቸው የጥበብና የእውቀት ተሰጥኦዎች እግዚአብሔርን የሚያመሰግን ማን ነው?

ለምሳሌ፡- ጥበብ ወይም እውቀት ወይም ማስተዋል ስለሰጠህ እግዚአብሔርን አመስግነኸው ታውቃለህ ? ስእል የመሳል ፣ ግጥም ወይም ዜማ የመድረስ ተሰጥኦ ስለሰጠህ፤

የምሳገና ስደወት

ለጆሮ የሚጣፍጥ ድምጽ፣ ቆንጆ መልክ፣ ሰዎችን የማሳመን ችሎታ እና የመታገስ የመጽናትም ኃይል ስለሰጠህ እግዚአብሔርን አመስግነኸው ታውቃለህ? እነዚህ ሁሉ ስጦታዎች እግዚአብሔርን ልናመስግንላቸው የሚገቡን ከእግዚአብሔር የተሰጡን ተሰጥኦዎች ናቸው።

4. ስላለህበት /ስለምትኖርበት/ እምነት እግዚአብሔርን አመስግነኸው ታውቃለህ ?

ወደ ክርስትና እምነት ለመቀላቀል ምንም ድካም ሳትደክም ክርስቲያን ሆነህ ስለተወለድህ እግዚአብሔርን አመስግነኸዋል ? ብዙ ሰዎች የክርስትና እምነትን ፈልገው ብዙ ቢደክሙም በርካታ የመሠረተ እምነት፣ የቤተሰብ፣ የአካባቢ እና ሌሎች ችግሮች ስላጋጠሙአቸው መድረስ እና ማግኘት አልቻሉም። አንተ ግን ይህን እምነት በእምነቱ እና በአማኞች ውስጥ በመወለድህ በነፃነት እና በቀላሉ አግኝተኸዋል።

በጸሎት ላይ የነበረ ምዕመንን ተመልክቶ የተደነቀ የአንድ እምነት የለሽ ፈላስፋ ታሪክ ትልቅ ትምህርት ያስተምረናል። ይህ ፈላስፋ ተራው ምዕመን መሬት ላይ ተንበርክኮ ማየት የማይችለውን አምላክ በሙሉ ልቡና ስሜቱ

የምሳገና ስደወት

በእምነት እንዴት እንደሚያነጋግር ከተመለከተ በኋላ «ፍልስፍናዬን እና ትምህርቴን ሁሉ ለማቆምና በምትኩም ይህ ተራ ሰው የተመሰጠበትን እምነት ለመከተል ተዘጋጅቻለሁ፤» አለ።

አንተ እየተከተልከው ያለኸው እምነት አማኞች በሌላባቸው ሃገሮች እና አማኞች ባሉባቸው ሃገሮች ያሉ ከሃዲዎች ፈጽመው ሊያገኙት ያልቻሉት ጸጋ ነው። ለእምነትህ ብቻ ሳይሆን እምነትህ ፍፁም ስለሆነም አመስግን። ምክንያቱም የአንተ እምነት ብዙዎቹ ሰዎች በሚያደርጓቸው አንዳንድ ግንኙነቶች፣ በመጽሐፎች ወይም በአንዳንድ መጣጥፎች አማካይነት ከሌላ እምነት ጋር ሲጋጩ ከእምነታቸው እንደሚያፈነግጡበት ያለ እምነት አይደለም። የእነርሱ እምነት ግን አስቀድሞ በተመሠረተው የሚጸና ሳይሆን በራሱ የእምነት መሠረቶች አማካይነት የሚለዋወጥ ነው። ከእንደዚህ አይነት ጥርጣሬዎች የራቀ ፍፁም እምነት ውስጥ እየኖርህ በመሆንህ እግዚአብሔርን አመስግን።

የምሳገና ሕይወት

5. እግዚአብሔርን እስከሆኑ ሰአት ድረስ እንድትኖር ስላደረገህ አመስግን፤

ይህ ምስጋና እግዚአብሔር «እዚህኛ ሰአት ላይ ስላደረሰን» በምናመስግንበት የምስጋና ጸሎት ውስጥ ተፈጽሞአል። ወንድሜ ሆይ፣ ሕይወትህን እርሱ ሊጠብቃት ወይም በማንኛውም ጊዜ ሊፈጽማት ይችላል። ለምትኖርባት ለዛሬዋ እለት ያደረሰህን እና መንፈሳዊ ደረጃህን የምታሳድግበትን እንዲሁም መልካም ነገር የምትሠራበትን ይህን እድል የሰጠኸን እግዚአብሔርን አመስግነው።

አንድ ጸሐፊ «በሲያል የሚኖሩ ኃጥአን ሁሉ ለእግዚአብሔር ንስሐቸውን ለማቅረብ በምድር ላይ የአንድ ሰአት ወይም የአንድ ደቂቃ ሕይወትን መኖር አጥብቀው ይሻሉ» ሲል ጽፏል።

ምንም ያህል አጭር ቢሆንም እንኳን የኃጠ አቶቻቸውን ሙሉ ኑዛዜ በማቅረብና «ጌታ ሆይ እኔን ኃጠ አተኛውን ማረኝ» (ሉቃ 18፣13) የሚለውን የቀራጩን ቃል በመናገር ይቅርታውን የሚጠይቁበት የአንድ ደቂቃ ጊዜ ይፈልጋሉ። እግዚአብሔር ዛሬውኑ ነፍስህን ሊወስዳት ቢወስን ከዚህኛ የሕይወት ጊዜህ ላይ ጥቂት የንስሐ መግቢያ ደቂቃ

እንድትኖርህ አትመኝምን? ጌታ ሆይ ሐብቴን ለድሆኛ የማከፋፍልበት ጥቂት ደቂቃ ስጠኝ አትለውምን? ጌታ ሆይ፣ ከተጣላኋቸው ሁሉ ጋር እንድታረቅና ጥፋተኞች እነርሱ ቢሆኑም እንኳን ይቅርታ እንድጠይቃቸው ጥቂት ደቂቃ ስጠኝ አትለውምን? አዎ! ጌታ ሆይ! ዙሪያዬን የከበቡኝ እና ሊናገሩ የማይችሉትን ጨምሮ ሁሉንም ኃጠ አቶቼን የምናዘዝበት የተወሰነ ደቂቃ ያስፈልገኛል ትላለህ። ሙሽራው በመጣ ጊዜ ተዘጋጅተው የነበሩት ከርሱ ጋር ሲገቡ በኋላ የቀሩት ቈንጃጅት መጡና «ጌታ ሆይ ክፈትልን አለ።» እርሱ ግን መልሶ እውነት እላችኋለሁ አላውቃችሁም አለ።» /ማቴ 25፣10-12/

አዎ! ለሰጠህ ሕይወት እግዚአብሔርን ለምን አታመስግነውም? እግዚአብሔርን የሚያስደስቱ ብዙ ነገሮች መሥራት ስለምትችልበት፣ ሰዎችን ስለምታስደስትበት እና መንግሥተ ሰማይን ስለምታተርፍበት፣ ንስሐ ገብተህም መንፈሳዊ ሕይወት ስለምትመራበት ለሁሉም ቀን እግዚአብሔርን ለምን አታመስግነውም?

ከፍተኛ የገንዘብ ሃብት ወይም የስልጣን ደረጃ ካላገኘህ በስተቀር እግዚአብሔርን አታመስግነውም? ምናልባት እንደዚህ ያለው ሃብት ወይም ስልጣን መጥፊያህ ሊሆን ቢችልስ በእርሱም ምክንያት የላይኛይቱን መንግሥት ብታጣስ እንዴት ታውቃለህ?

6. ስላደገህበት ሃይማኖታዊ አካባቢ እግዚአብሔርን አመስግነው፤

ስለጥምቀትህ የተጨነቁ፣ የጌታን መንገድ ያስተማሩ እና ይህንን መንገድ ከመከተል ያልከለከሉ ቤተሰቦች ስለሰጠህ እግዚአብሔርን አመስግነው። አሁን ወደ ደረሰህበት የመንፈሳዊ እውቀት ደረጃ እስክትደርስና ድካነትህን እስክትረዳ ድረስ ስለጠበቁህ ስለቤተክርስቲያን አገልጋዮች እግዚአብሔርን አመስግነው።

እውነተኛ ሕይወትን መማር ትችል ዘንድ መልካም አርአያ የሚሆኑህን በመንገድህ ስለስቀመጠልህ፣ በመንፈሳዊ መንገድ እንዲመሩህም ስለሾመልህ እግዚአብሔርን አመስግነው።

በአሁኑ ሰአት ቤተ ክርስቲያን ውስጥ በመሆንህ አመስግነው። በዚህች ቅጽበት ብዙ ወጣቶች የነፍሶቻቸውን

ድካነት ረስተው በተለያዩ የዓለም መዝናኛ ስፍራዎች ራሳቸውን ሲያስደስቱ ይገኛሉ። ነገር ግን አንተ እዚህ ቤተ ክርስቲያን ውስጥ ስለሆንህ ቤተ ክርስቲያንም ልትነጥላት የማትችላት የሕይወትህ አንድ ክፍል ስለሆነች እግዚአብሔርን አመስግነው።

በዓለም እንዳለ-ት እንደሌሎቹ ያልሆንከው በአንተ ላይ ካለው ከእግዚአብሔር ጸጋ የተነሳ አይደለም? ከመካከላችሁ እግዚአብሔር በቤቱ ስላቀፈው ወደ ማደሪያውም ስላስገባው እግዚአብሔርን የሚያመስግነው ማነው?

ወደ ቤቱ እንዳትመጡና ከልጆቹ ጋር እንዳትሆኑ የሚያደርጓችሁን እንቅፋቶች ስላስወገደላችሁም እግዚአብሔርን አመስግኑት። የተለያዩ መሰናክሎች ብዙ ሰዎችን ወደ ቤተክርስቲያን እንዳይመጡ ያደናቅፋላቸዋል። ለምሳሌ ያህል የሥራ ሰአቶቻቸው ከቤተ ክርስቲያን መሄጃ ሰአቶቻቸው ጋር ይጋጫሉ፣ የጤናቸው ሁኔታ፣ ለብዙዎቹ ከቦታ ቦታ የሚያደርጉላቸው የሥራ ጉዞዎች፣ ቤተ ክርስቲያን በሌለባቸው የገጠር አካባቢዎች መኖር ወይም ቤተ ክርስቲያን ወደሌለባቸው ሃገሮች መሰደድ እና ሌሎች ተመሳሳይ እንቅፋቶች ይገጥሙላቸዋል። አንተ ግን ከነዚህ

አንቅፋቶች አንዱ እንኳን ስላላጋጠመህ እግዚአብሔርን አመስግነው።

ከእግዚአብሔር ልጆች ጋር ያለህ ህብረት መንፈሳዊ ጥንካሬን ስለሰጠህ እግዚአብሔርን አመስግነው።

የእግዚአብሔር ልጆች በመንፈሳዊ ሕይወትህ እንድታድግ ሁልጊዜ ወደፊት ይገፉሃል። ከእነርሱም ጋር መንፈሳዊ ቁም ነገሮችን የምትለዋወጥበትን የተቀደሰ አካባቢ ታገኛለህ።

በተሳሳተ አቅጣጫ ብትሄድና መንፈሳዊ ያልሆነ ጠባይ ብታሳይ እንኳን የነርሱ ጠባይ ወደ ትክክለኛው አቅጣጫ እንድትመለስ ያደርግሃል።

ከነርሱ ጋር ያለህ ግንኙነት ከቤተ ክርስቲያን ጋር ያለህን ህብረት እና በቤተክርስቲያን ውስጥ የምትሠራቸውን ሥራዎች እንዲሁም የምታደርጋቸውን ግንኙነቶች ያጠነክርልሃል።

ከዚህ በተጨማሪ መጽሐፍ ቅዱስ «ድካማቸው መልካም ዋጋ አለውና አንድ ብቻ ከመሆን ሁለት መሆን ይሻላል። በወድቁ አንዱ ሁለተኛውን ደግሞ ያንግዳልና።»

1መክ 4፣9-10/ እንዳለ ስሜቶችህን የሚያረካ ንጹህ እና መንፈሳዊ ጓደኝነትን ከነርሱ ታገኛለህ። ታዲያ ለዚህ እግዚአብሔርን ማመስገን ተገቢ አይደለምን?

እያንዳንዱ መንፈሳዊ ጓደኛ እግዚአብሔርን ሊያስመስግን የሚችል ሃብት ነው። ለመንፈሳዊ አባትህ እና መምህርህ እንዲሁም በመንፈሳዊ ሕይወትህ ለረዳህ ለማንኛውም ሰው እግዚአብሔርን ልታመስግን ይገባል።

በመንገድህ ስላስቀመጣቸውና ለለተጠቀምህባቸው ሰዎች እግዚአብሔርን አመስግነው። እነርሱን ላንተ የላከህ እግዚአብሔር ነውና።

7. እንደ ኃጢአታችን ስላላደረገብን እግዚአብሔርን እናመስግንዋለን።

ነቢዩ ዳዊት በመዝሙር 103 ውስጥ «ነፍሴ ሆይ፣ እግዚአብሔርን ባርኪ አጥንቶቼንም ሁለ፣ የተቀደሰ ስሙን።

ነፍሴ ሆይ እግዚአብሔርን ባርኪ፣ ምስጋናውንም ሁለ አትርሺ፣» በማለት ይጀምርና «እግዚአብሔር መሐሪና ይቅር ባይ ነው፣ ከቁጣ የራቀ ምሕረቱም የበዛ።

እንደ ኃጢአታችን አላደረገብንም፣ እንደበደላችንም አልከፈለንም ሰማይ ከምድር ከፍ እንደሚል፣ እንዲሁ እግዚአብሔር ምሕረቱን በሚፈሩት ላይ አጠነከረ።

ምሥራቅ ከምዕራብ እንደሚርቅ፣ እንዲሁ ኃጢአታችንን ከእኛ አራቀ። አባት ለልጆቹ እንደሚራራ እንዲሁ እግዚአብሔር ለሚፈሩት ይራራል፤ ፍጥረታችንን

እርሱን ያውቃልና፤ አቤቱ አቤቱ እኛ አፈር እንደሆንን አሰብ» /መዝ 103፣8-14/ ሲል አጠቃሏል።

እግዚአብሔር ለኛ እጅግ ብዙ ነገር እንዳደረገልን ስናስበው የሚደንቅ ነው። ምሕረቱን አሳየን እንጂ አልቀጣንም፤ በኃጢአት ዓዘቅት ውስጥ ሆነን በጠራነው ጊዜ እርሱን በመቃወም በኃጢአት እንደሠራን እና ትእዛዞቹን እንደሰበርን ሳይቆጥርብን አብዝቶ በፍቅር መለሰልን በፍቅሩና በርህራሄው የኃጢአትን አስከፊነት እንድንረዳ አደረገን።

ለዚህ ሁሉ ሥራው ታዲያ አብዝተን አናመሰግነውምን?

ወደ ኃጢአቶቹ የሚመለከት እና አስከፊነታቸውን የሚረዳ ሰው፣ እግዚአብሔር ምን ያህል መሃሪ እና ኃጢአተኛን ታጋሽ እንደሆነ ተረድቶ ይደነቃል።

ካንት ኃጢአቶች የቀለሉ ስንቶቹ ኃጢአቶች ናቸው አስከፊ ቅጣቶችን የተቀበሉት። ሐናንያና ሰጸራ የገንዘባቸውን የተወሰነ ክፍል በማስቀረት ሐዋርያው ቅዱስ ጳውሎስን በዋሽ ጊዜ ውጤታቸው ለንስሐ እንኳን እድል ሳያገኙ ባለበት ወድቀው የሕይወታቸው ፍፃሜ ነበር የሆነው። ይህንና ምን ያህል ሰዎች ናቸው በየቀኑ ደጋግመው የሚዋሹት? ብዙ ሰዎች ካህናትን እና የካህናት አለቆችን በየእለቱ ቢዋሹም

እግዚአብሔር ግን እነርሱን ከመቅጣት ይታገሃል። ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ «ደንቆር የሚለውም ሁሉ የገሃነመ አሳት ፍርድ ይገባዋል» /ማቴ 5፣22/ እንዳለ ግን አስተውል። እኛ ሁላችን ይህንን ቃል ወይም ከዚህ ጋር ተመሳሳይነት ያለውን ቃል ምን ያህል ጊዜ ተናግረን ንስሐ ገብተናል እግዚአብሔርስ የሲኦል አሳት አደጋ ሳይደርሱብን ምን ያህል ጊዜ ይቅር ብሎናል ?

ንጉሱ ሄሮድስ በዙፋን ተቀምጦ ሳለ «ሕዝብም፣ የእግዚአብሔር ድምጽ ነው የሰውም አይደለም ብለው ጮኹ ሄሮድስ ግን በሰዎች ዘንድ ራሱን ስላከበረና ለእግዚአብሔርም ክብር ስላልሰጠ ያን ጊዜ የጌታ መልአክ መታው በትልም ተበልቶ ሞተ» /ሐዋ 12፣22-23/ እንደተባለ እኛም ይህ እንዳይሆንብን በሰዎች ዘንድ ክብር ስናገኝ ክብሩን ለእግዚአብሔር ሰጥተን ዝም እንበል እግዚአብሔርም አይቀጣንም።

ካህኑ ዘካርያስ በእርጅና ዘመኑ ልጅ ማግኘቱን ስላላመነ ልጁ እስኪወለድ ድረስ አፋን ዲዳ በማድረግ እግዚአብሔር ቀጥቶት እንደነበር እናስታውሳለን።

ከእግዚአብሔር ምህረት የተነሣ አለመቀጣታችንን እንዲሁ ሁላችንም ከዘካርያስ የበለጠ ኃጢአት በየቀኑ እንሠራለን።

ታዲያ እንደኃጢአታችን ያላደረገብንን እግዚአብሔርን እናመሰግነውም? እግዚአብሔር በታላቅ ትእግስት ያለፋቸውን በየአለቱ ምናልባትም በየሰአቱ የሠራናቸውን በርካታ ኃጢአቶቻችንን እስኪ እንቁጠራቸው ይህም ሆኖ ግን በሕይወት አለን እግዚአብሔርም በመሐሪነቱ ወደ ንስሐ ይመራናል። የኃጢአቶቻችንን ብዛት ስንረዳ ድንቅ ለሆነው ትእግስቱ እግዚአብሔርን እናመሰግናለን። አንዳንድ ሰዎች ደግሞ እንደ እኛ ኃጢአተኞች መሆናቸውን ስለማያምኑ ከኛ ጋር ለምስጋና አይቆሙም። ቀዱስ ጳውሎስ እና ቀን ፈራጅ የሆነው እግዚአብሔር ግን እኛ ባናመሰግነውም እንኳን በየአለቱ ደጋግመን የምንሠራቸውን በዘካርያስ ኃጢአቶች ታግሶ ተሸክሞልናል። በአለም ላይ ያሉ ሰዎች በሁሉም ጊዜያት አስቀድመው የሠሩአቸውን፣ አሁን እየሠሩአቸው ያሉትን፣ እና ወደፊት የሚሠሩአቸውን ሁሉንም ኃጢአቶቻቸውን ተሸክሞአል። አስቀድሞ እንዳደረገው እንደፈረደው ያን በታላቅ ወረርሽኝ እንደ ስደማውያንም በጥፋት ውሃ እና በእሳት አላጠፋንም።

ታዲያ በጉልበቶችህ ተንበርክከህ «ጌታ ሆይ ስለታገሥኸኝ እስከ አሁንም ድረስ ኃጢአቶቼን ታግሠህ ስላለጠ ፍኸኝ አመሰግንሃለሁ። በእውነት ጌታ ሆይ አንተ መልካምና ርህራሄ ነህ» አትለውምን? «አምላክ ሆይ እንዳንተ ያለ ግን ነው? » / 71፣19/ «አቤቱ ከአማልክት የሚመስልህ የለም እንደሥራህም ያለ የለም።» /መዝ 86፣8/ የሚለው የነቢዩ ዳዊት አባባል እንዴት እውነት ነው!

በአንተም ላይ ሆነ በሌሎች ላይ እግዚአብሔር በሠራቸው ድንቅ ሥራዎች እንዲሁም አድናቆት በምትሰጣቸው በመልካም ባሕርያቱ መመስጥ መልካም ነው። ርህራሄ፣ መልካም፣ የሚወደድ፣ ይቅር ባይ፣ ታጋሽና «ፍጥረታችንን የሚያውቅ እኛ አፈር እንደሆንንም የሚያስብ...» /መዝ 103፣14/ እንደሥራችንም የሚያፀናናን ስለሆነ እግዚአብሔርን አመሰግነው።

8. ለሚወደደው ትህትህው እና ጥበቃው እግዚአብሔርን አመሰግነው።

እግዚአብሔርን ለአንተ፣ ለጓደኞቻችሁ፣ ለወዳጆቻችሁ፣ ለረዳቶቻችሁ እና ለሌሎች ሰዎች ሁሉ ስላለው ተወዳጅ ትህትናው አመሰግነው እንዲሁም ለቤተሰቦችህ፣ ለቤተ

የምስጋና ሕይወት

ክርስቲያን እና ለፍጥረት ሁሉ ላደረገው ትህትናው አመስግነው። ለሰዎች ሁሉ በሕብረት እና በግል ስላለው ትህትናው አመስግነው።

እሰኪ ከራስህ ጋር ለብቻህ ተቀምጦህ ከልደተህ ጀምረህ ያላለፍከውን ሕይወትህን ቃኘው። ምን ያህል ልመናዎችን ከእግዚአብሔር ለምነህ ምን ያህሉን መለሰላህ ? ከእንቅፋቶችህ ምን ያህል ጊዜ አዳነህ? ያልተዘጋጀህባቸውን ምን ያህሉን ፈተናዎች እንድታልፍ አደረገህ ? ምን ያህል ችግሮችን ፈታላህ ? ምን ያህል ጊዜ ፈወሰህ ? አንተስ ለሰዎች ያልተገለጹ ምን ያህል ኃጢአቶችን ሠራህ ? ምን ያህል ጊዜያት እግዚአብሔር በአገልግሎቶችህ እና በሥራዎችህ ውስጥ ከአንተ ጋር ነበር ? ምን ያህል ጊዜ በሌሎች ዓይኖች ፊት ሞገስን ሰጠህ? ምን ያህል ግለሰቦችን አላለፈህ? ያደረገላህን የፍቅር ርህራሄ መቁጠር ትችላለህ ? ይህን ሁሉ ማወቅ እንደማይቻልህ አምናለሁ። ለምትወዳቸው ሁሉ ያለው ትህትናው እና ያለጸሎትና ያለጥያቄ ከእርሱ ጸጋ እና ፍቅር የተነሣ ወደ አንተ የሚመጡት መልካም ነገሮች ሁሉ ከተጨመሩ ከቁጥር በላይ የሆኑ እጅግ ብዙዎች ናቸው።

የምስጋና ሕይወት

እነዚህ ሁሉ ጥያቄዎች የእግዚአብሔርን ትህትና ግልፅ አድርገው ፊትህ ላይ ያስቀምጡልሃል። ስለዚህም በእያንዳንዱ ሥራ ውስጥ በተለይም አንተ ብትረላቸውም እንኳን ተመዝግበው የተቀመጡ እና ከእግዚአብሔር በቀር ማንም ሊፈታቸው በማይችላቸው እጅግ ውስብስብ በሆኑት ነገሮች ውስጥ እግዚአብሔርን አመስግነው።

9. ስለጤንነትህ እግዚአብሔርን አመስግነው፤

ማየት ስለቻለ እግዚአብሔርን ያመሰገነው ማነው? አንድ ሰው አይኖቹ በበሽታ ቢያዙና ሕክምና ቢጀምር አስቀድሞ ላላመሰገነበት የማየት ችሎታው ሲታመም ግን የማየት ስጦታ እንዲሰጠው አምላኩን በምስጋና ይጠይቃል።

በእግሮቹ መራመድ ስለቻለ እግዚአብሔርን ያመሰገነው ግን ነው? ነገር ግን በጉልበቱ ላይ የመሰበር አደጋ ቢያጋጥመውና የሚራመድበት ክራንች የሚጠቀም ቢሆን ጤና ሆኖ በእግር መራመድ ምስጋና የሚያስፈልገው መሆኑን ይገነዘባል። ጤና በጤነኞች ራስ ላይ ዘውድ ሲሆን ጣእሙን የሚያውቁት ግን በሽተኞች ብቻ ናቸው የሚለው አባባል እውነትነት አለው።

ያለንን ነገር ካላጣነው በስተቀር ጥቅሙን መረዳት አንችልም። ከአካላችን ውስጥ አንዱ ካልተጉዳ በስተቀር የሰውነታችን የሥራ እንቅስቃሴዎች በጤናማ መንገድ ስለተከናወኑ በቻ ብዙዎቻችን እግዚአብሔርን አናመስግነውም። ስለዚህ አንተ ባለሀብት ሁኔታ መሆንን ፈልገው ብዙ ሰዎች ስላልቻሉ ስለመልካም ጤንነትህ እግዚአብሔርን አመስግነው።

10. ስለመልካም ጤንነትህ እግዚአብሔርን እንደምታመስግነው ስለ ሕመምህም እግዚአብሔርን አመስግነው። ሕመም በራሱ መጥፎ አይደለም፤ ድሃው አልግዘር በቁስል ተወርሶ ይኖር ውሾችም መጥተው ቁስሉን ይልሱ ነበር። ነገር ግን ይህ ሁሉ በራሱ መጥፎ አልነበረም ከእግዚአብሔርም አልለየውም ነበር። ይልቁንም ለመልካም ሆኖለት ነበር። ለዚህም ነው ወደ አብርሃም አቅፍ በወሰዱት ጊዜ «በሕይወት እያለ ከፋ ነገሮችን ተቀብሏል አሁን ግን እርሱ በዚህ ይጽናናል» ለቃ /16፣25/ የተባለው።

ታላቁ አባት ቅዱስ ባስልዮስ «ለአንተ መልካም ምን እንደሆነ አታውቅም፤ ጤንነት ወይም ሕመም ሊሆን ይችላል፤» ብሏል። ሐዋርያው ቅዱስ ጳውሎስ ለመንፈሳዊ

ጥቅሙ የሥጋ መውጊያ ተሰጥቶት ነበር። «ስለዚህም በመገለጥ ታላቅነት እንዳይታይ የተሰጠው ነገር ከእርሱ እንዲለይ ሦስት ጊዜ ጌታን ለምኖታል።» /2/ ቆሮ 12፣8/ እግዚአብሔር ግን ጸሎቱን አልመለሰለትም ይልቁንም «ጸጋዬ ይበቃሃል» አለው። በተፈጥሯችን ካለብን ሰብአዊ ድካም የተነሣ መልካም ጤንነት እንፈልጋለን፤ ነገር ግን ለእኛ ጠቃሚያችን ምን እንደሆነ አናውቅም። ሕመም ብቻችንን ሊያስቀረን ይችላል ነገር ግን ወደ መንግሥተ ሰማይ እንድንገባ ይረዳናል።

«የአባቶች ገነት /The Paradise of Fathers/» በሚል መጽሐፍ ውስጥ የተጻፈ አንድ ታሪክ እንዲህ ይላል። «አንድ የታወቀ ባለጠጋ ሰው የታመመችና ለሞት የደረሰች አንዲት ብቸኛ ልጅ ነበረችው። ከቅዱሳን አባቶች መካከልም አንዱን ልጁ ከሞት ትተርፍለት ዘንድ እንዲጸልዩለት ጠየቃቸው ቅዱሱ አባት ግን ለዚህ ጸጋ እንዳልበቁ ቢናገሩም እርሱ አጥብቆ ለመናቸው። ቅዱሱ አባትም ጸልየው ልጁን ከሞት አተረፉለት። ልጅቷ ግን አባቷ ሞቷን የተመኘበትን ሃፍረት ለአባቷ ያስከተለ አላፋሪ ሕይወትን መምራት ጀመረች።»

የምስጋና ሕደወት

ብዙ ሰዎች ከሕመማቸው ያገኙቸውን በረከቶችና ጥቅሞች ሳይመሰክሩ በሕመማቸው ወቅት የደረሱባቸውን ሥቃዮች ብቻ መናገራቸው የሚገርም ነው። አንዳንዶቹ በሕመማቸው ወቅት ግራ የመጋባትና የጭንቀት ሁኔታ ላይ ይደረሳሉ። እግዚአብሔርንም ሳይቀር «ይህን ሁሉ ነገር ለምን አደረግህብኝ?» ብለው ይጠይቃሉ። አንተ ግን እንደርሱ መሆን የለብህም። ይልቁንም በሕመምህ ጊዜ ከሕመምህ ስለምትቀበላቸው በረከቶች እግዚአብሔርን አመስግነው። እግዚአብሔርንም እግዚአብሔር ሆይ ለጸሎትና ለንስሐ የምበቃበትን ተጨማሪ ሰዓት እንዲሁም ትሑት እና የሰበረ ልብ ስለሰጠኝ ደካማነቴንም እንዳውቅ ስለረዳኝ ስለሕመሜ አመስግንሃለሁ እግዚአብሔር ሆይ የሰዎችን ፍቅር እንድረዳ ስላደረገኝ ስለሕመሜ አመስግንሃለሁ። ይህ ሕመሜ በአልጋ ላይ በነበርሁበት ወቅት ከጋጣኝ የተመለስሁበትን ጊዜ ስለሰጠኝ በተለይም ነፍሴን ለመፈለግና ከአንተ ጋር ለመሆን አስፈላጊዬ ስለነበረ አመስግንሃለሁ» በለው።

የምስጋና ሕደወት

11. እግዚአብሔርን ስለጠበቀን፣ ስለመራን፣ ስለረዳን፣ ስለተቀበለን፣ ስለቀረበን ፍቅሩን ስለሰጠን፣ ስለገዛን እና እዚህች ሰዓት ድረስም ስላደረሰን እናመስግናለን።

12. እግዚአብሔርን ስለምታየው መልካም ነገር እና ስለማታየው መልካም ነገር አመስግነው።

በዓይንህ ስለምትመለከተው እና በእምነት ስለምትመለከተው መልካም ነገር እግዚአብሔርን አመስግነው። መልካም ነገርን በስውር እንድናደርግ የጠራንና የምናደርገውን በስውር የሚያይ እግዚአብሔር በግልጽ ይከፍለናል። /ማቴ 6፣4-6/ እንዲሁም እርሱን በግልጽ እንድናመስግነው የሚያስገድዱን ብዙ መልካም ነገሮችን በስውር ያደርግልናል። አሁን የምንደሰትባቸው ብዙዎቹ መልካም ነገሮች እኛ ካልነበርንባቸው ከረዥም ዘመናት በፊት እግዚአብሔር ለእኛ ያዘጋጀልን ነበሩ። እስከአሁንም ድረስ ውጤታቸው ወደፊት የሚገለጥ ብዙ መልካም ነገሮችን እያዘጋጀልን ነው። ለዚህም እናመስግናለን። አሁንና በሁሉም ጊዜያት ልናያቸው የማንችላቸውን መልካም ነገሮች እያደረገልን ነው።

እያንዳንዱ የምንሠራው መልካም ነገር በውስጡ የእግዚአብሔር እጅ አለበት። በራሳችን ምንም አይነት መልካም ነገር ማድረግ የማንችለው «ያለእኔ ምንም ልታደርጉ አትችሉም» /ዮሐ 15፣15/ ስላለ ነው። ስለዚህ በእኛ ውስጥ እና ከእኛ ጋር የሚሠራ እርሱ ነው። እዚህ ላይ ሐዋርያው ቅዱስ ጳውሎስ «ስለ በጎ ፈቃዱ መፈለግንም ማድረግንም በእናንተ የሚሠራ እግዚአብሔር ነው» /ፊል 2፣13/ ያለውን ልብ በል።

13. በውስጣችን ስለሚሠራው ጸጋ እግዚአብሔርን እናመሰግናለን።

ጸጋ ከምስጋና መዝገባችን መጀመሪያ ላይ ከምናስቀምጣቸው መሠረታዊ ጉዳዮች መካከል አንዱ ነው። ሐዋርያው ቅዱስ ጳውሎስ ይህንን ሰገልጽም «ነገር ግን በእግዚአብሔር ጸጋ የሆንህ እኔ ነኝ፣ ለእኔም የተሰጠን ጸጋው ከንቱ አልነበረም ከሁላቸውም ይልቅ ግን ደክምሁ፣ ዳሩ ግን ከእኔ ጋር ያለው የእግዚአብሔር ጸጋ ነው እንጂ እኔ አይደለሁም።» /1 ቆሮ 15፣10/ ብሏል። በውስጣችን ስለሚሠራው ስለዚህ ጸጋ ሁሉም የምስጋና አይነቶች አይገቡለትምን ?

እግዚአብሔርን የበረከት አንድ አካል ሆኖ ስለተሰጠን በሕይወታችን ውስጥ ስላለው የመንፈስ ቅዱስ ሕብረት እናመሰግናለን። ሐዋርያው «የእግዚአብሔር ቤተ መቅደስ እንደሆናችሁ የእግዚአብሔርም መንፈስ እንዲኖርባችሁ አታውቁም? ?» /1ቆሮ 3፣16/ እንዳለው የቅዱስ መንፈስ ቤተ መቅደሶች ስላደረገን እናመሰግናለን። በእኛ ያደረገው የእግዚአብሔር መንፈስ «ስለኃጢአት ዓለምን ይወቅሳል» /ዮሐ 16፣8/ «ወደ እውነት ሁሉ ይመራናል» /ዮሐ 16፣13/ «እንደናገለግል ኃይልን ይሰጠናል እኛም በሁሉም ቦታ የእግዚአብሔር ምስክሮች እንሆናለን» /ዮሐ 1፣8/

በውስጣችን ስለሚሠራው መንፈስ ሁልጊዜ እናመሰግንምን? በተወሰነ ጊዜ መልካም ነገር ከሠራን ለሠራነው ነገር እግዚአብሔርን እናመሰግን ምክንያቱም በእኛ አማካይነት የሚሠራው እርሱ ነውና። ለእግዚአብሔር ምስጋና ከመስጠት ይልቅ የሠራነውን ሥራ በራሳችን ኃይል የሠራነው ይመስል መታበይ እና ራሳችንን ማመስገን ትልቅ ስህተት ነው።

ይህ ትዕቢት በጽድቅ እንዳናድግ የጸጋን ሥራ በውስጣችን ይደብቅብናል። /ኢ.ዮ 32፣1/ መንፈስ ቅዱስንም እናሳዝናለን። «የሚመካ በእግዚአብሔር ይመካ» /2ቆሮ 10፣17/ የሚለውን የቅዱስ ጳውሎስ ቃል እናስታውስ። ምክንያቱም ፈቃድን፣ ኃይልን እና እውቀትን የሚሰጥ እርሱ ነው ያለእርሱም ምንም ነገር ማድረግ አንችልም። ቅዱስ ጳውሎስ «ዳሩ ግን ከእኔ ጋር ያለው የእግዚአብሔር ጸጋ ነው እንጂ እኔ አይደለሁም።» /1ቆሮ 15፣10/ ካለ እኛ ደካሞች እና ኃይል የሌለን ምን ማለት አንችላለን ? እኛ ማድረግ የምንችለው እግዚአብሔርን ማመስገን እና ውለታውን በምስጋና መመለስ ብቻ ነው። በዚህ ጊዜ የጸጋ ሥራ በውስጣችን ይጨምራል የመንፈስ ፍሬዎችም ይበዛሉ።

14. ስለሰጠን ታላቅ ድኅነት እግዚአብሔርን እናመሰግነው ፤

በቀንና በሌሊት ምስጋና ልንሰጠው የሚገባ ካለፉት ነገሮች ሁሉ የበለጠ እጅግ ጠቃሚ ነገር አለ። እርሱም በመስቀሉ ላይ የተደረገልን ታላቅ ድኅነት ሲሆን ያለ እርሱ ግን ሁላችንም እንጠፋ ነበር። ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ

ለእኛ ሲል ስለተሰቀለ እና በሥጋ ተወልዶ ደሙን ለእኛ ሲል ስላፈሰሰ ከመካከላችን የሚያመሰግነው ማነው? ያለወልድ ሥጋ መሆን፣ መስቀል እና መሞት ከሞት ፍርድ ማንም ሊድን አይችልም ነበር። ክርስቶስ ግን ለእኛ ሲል ሞቶ በሞቱ አዳነን።

ከመካከላችን በእያንዳንዱ ቀን በእያንዳንዱ ሌሊት የክርስቶስን መስቀል የሚያስታውስ በእርሱም ምስጋና የሚሰጥ ማነው ? ምክንያቱም በእኛ ፈንታ ዋጋ ከፍሎልናል ያለዚህ ዋጋም መልካም ሥራችን፣ ንስሐችን እና ሌላው ማንኛውም ነገር ሁሉ ምንም ጥቅም ሊኖረው አይችልም። ነገር ግን ክርስቶስ ሞልተን እኛም «... በጸጋው የጸደቅን» /ሮሜ 3፣24/ ሆንን።

ታዲያ ለተቀበልነው ነፃ ድኅነት እግዚአብሔርን እናመሰግነውምን? ምንም ጥረት ያላደረግንበት ያልደከምንበትና ያለእኛ ጥያቄ እግዚአብሔር ለኛ ያመቻቸው እኛም በእርግጠኝነት ብቁዎች ያልነበርንበት «ገና ኃጢአተኞች ሳለን ክርስቶስ ስለ እኛ ሞቶአልና እግዚአብሔር ለእኛ ያለውን የራሱን ፍቅር ያስረዳል፤

ክርስቶስ ዘመኑ ሲደርስ ስለ ኃጢአተኞች ጥቶአልና» /ሮሜ 5፣8፣6/ «እርሱ ጸድቆ ሆኖ ስለዓመጸኞች አንድ ጊዜ በኃጢአት ምክንያት ጥቶአልና» /1 ቤተ 3፣18/ የተባለበት ይህ ድኅነት አንዴት ያለ ታላቅ ፍቅርና መሥዋእትነት የተገለጸበት ነው? ይህንን የድኅነት ሥራ ሁልጊዜ ከፊታችን ልናስቀምጠውና ለዚህም እግዚአብሔርን ልናመሰግነው ይገባል። እኛ ባናስታውሳቸውም ቤተ ክርስቲያን በተለያዩ በዓላት ይህንን ታሰታውሰናለች።

በየዓመቱ ቤተ ክርስቲያን ሰሙን ሕግማትን እና ስቅለትን ወጤታማ ከሆኑት ጥልቅ ትዝታዎቹ ጋር ታከብራለች ከዚህ የተነሣ እኛም መስቀሉን ልናስታውሰውና ምስጋና ልናቀርብለት እንጂ ልንረላው አይገባም። ነገር ግን ይህ ዓመታዊ በዓል ወቅቱ ሲያልፍ ስለምንረላው በቻውን በቂ ልይደለም። ስለዚህም ቤተ ክርስቲያናችን በየዓምንቱ ዓርብ የክርስቶስን መስቀል እንድናስታውስበት የጸምቀን አድርጋ አጽድቃለች። ነገር ግን ይህ ዓምንታዊ መታሰቢያ በቻ በቂ ስላልሆነ ቤተ ክርስቲያን ይህንን ታላቅ ድኅነት

ለየጎሰብ በየእለቱ የሰድስት ሰአት ጸሎት ሥርዓትን ሠርታልናለች።

እግዚአብሔር ይህንን ታላቅ ድኅነት ስለፈጸመልን በየእለቱ እናመሰግናለን። ይህ ምስጋና በሁሉም አግኞች የሚፈፀም የአለም አቀፋዊ ቤተ ክርስቲያን የምስጋና ስብስብ አንድ አካል ነው።

«...ክርስቶስ ሆይ፣ ፍጥረትህን ከጠላት ባርነት ለማዳን ወደ መስቀል በደስታ ፈቅደህ ዓለምን ለመርዳት በመጣህ ጊዜ ሁላችንንም በደስታ ስለሞላሽን እናመሰግንሃለን፣ ክብር ለአንተ ይሁን።»

15. እርሱን አንድናውቀው ራሱን ስለሰጠን እግዚአብሔርን እናመሰግናለን።

በቅዱስ ጎርጎርዮስ የቅዳሴ ጸሎት ውስጥ «እውቀትህን ሰጠሽን ሕግህንም ይረዳኝ ዘንድ ላክህልኝ» ተብሎ ስለተገፈደ፣ በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥም ስለመልካም የምስራች፣ ስለ እግዚአብሔር፣ ስለሥራው እና ስለባህርያቱ ስለተነገሩት ነገሮች ሁሉ እግዚአብሔርን እናመሰግናለን።

የምሳገና ሕይወት

በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ካሉት ቅዱሳን የአንዱ ትምህርት በሚለበክልን ጊዜ በእርሱ ትምህርት የልዩነትን ዓይኖች ስለሚባሩ እግዚአብሔርን ለማመስገን ዝማሬ እንዘምራለን። የእግዚአብሔርን ትእዛዞች፣ ሕጎችን እና ትንቢቶችን የቀደሙት አባቶቻችን «...በመንፈስ ቅዱስ ተነድተው» /2 ጴጥ 1፣21/ ትተውልን አልፏል። ስለዚህ ቅዱሳን አባቶቻችን ነቢያትና ሐዋርያት ትተውልን ሳለፏቸው ሃብቶች የምንሰጠው የምሳገና አይነት የተለየ ሊሆን ይስፈልገዋል።

እግዚአብሔርን በቅዱስ መጽሐፍ አውቀንዋል በልጁም አይተንዋል። «መቼም ቢሆን እግዚአብሔርን ያየው አንድ ስንኳ የለም በአባቱ እቅፍ ያለ አንድ ልጁ እርሱ ተረከው።» /ዮሐ 1፣18/ በእርሱም አባቱን አወቅነው እርሱ ራሱም ለአባቱ «ጻድቅ አባት ሆይ ዓለም አላወቀህም እኔ ግን አውቅሁህ... እኔንም የወደድህበት ፍቅር በእነርሱ እንድትሆን አኔም በእነርሱ። ስምህን አስታወቅኋቸው አስታውቃቸውማለሁ።» (ዮሐ 17፣25-26) ብሎታል።

የምሳገና ሕይወት

የርሱን መገንደቻ እንድናውቅ ራሱን የሰጠን ጌታ ብፁዕ ነው ። ዳግመኛም ትእዛዞቹን ትምህርቶቹን ነቢያቱን እና ቅዱሳኑን እንድናውቅ የማይገባንን ይህን እውቀት ለእኛ እንዲገባን ስለፈቀደልን እና «ቶሎ ይሆን ዘንድ የሚገባውን ነገር» (ራዕ1-1) እንድናውቅ ስለሰጠን እናመሰግናለን።

16. ስለገባልን ቃል ኪዳን እናመሰግናለን

በሰማያዊቷ ኢየሩሳሌም ዘላለማዊ ምቹትን ስላዘጋጀልን እናመሰግናለን «የእግዚአብሔር ድንኳን በሰዎች መካከል ነው ከእነርሱም ጋር ያድራል እነርሱም ሕዝቡ ይሆናሉ» (ራዕ 21-3) እንዳለ «...እኔ ባለሁበት እናንተ ደግሞ እንድትሆኑ ሁለተኛ አመጣለሁ ወደእኔም አወስዳችሁ» /ዮሐ14፣3/ በማለት ቃል ገብቶልናል። ከዚህ በተጨማሪም «ዓይን ያላየችውን ጀርም ያልሰማውን በሰውም ልብ ያልታሰበውን እግዚአብሔር ለሚወዱት ያዘጋጀውን» (1ቆሮ 2-9) ሊያወርሰንና ከአባቱ ጋር በዙፋኑ ላይ እንደተቀመጠ ከእርሱ ጋር በዙፋኑ ላይ እንቀመጥ ዘንድ (ራዕ3፣21) ቃል ገብቶልናል በምድር ከገባልን ቃል ኪዳን ጋር ተመሳሳይ የሆኑ በሰማይ የገባልን ቃል ኪዳኖችም እነዚህ ናቸው ።

እስከ ዓለም ፍፃሜ ድረስ ሁልጊዜ ከእኛ ጋር ሊሆን ቃል ስለገባልን እናመሰግንው (ማቴ 28:20) ዳግመኛም በቃሉ «ሁለት ወይም ሦስት በስሜ በሚሰበሰቡበት በዚያ በመካከላቸው እሆናለሁ» (ማቴ 28:20) ብሏል። እኛን ሊጠብቀን ቃል ስለገባልን እና «የእናንተን የራሳችሁ ጠገር ሁሉ እንኳ ተቆጥሮአል።» (ማቴ 10:30) ስላለን እናመሰግንዋለን። እንዲሁም እያንዳንዳችንን «አኔ በእጅ መዳፍ ቀርጬሽለሁ» /ኢሳ 49:16/ ስላለን እናመሰግናለን።

17. ልጆቹና ወዳጆቹ አድርጎ ስለጠራን እናመሰግንዋለን

ፍቅሪ እግዚአብሔር የሐንስ «የእግዚአብሔር ልጆቹ ተብለን ልንጠራ ከብ እንዴት ያለውን ፍቅር እንደሰጠን እዩ» (1 ዮሐ 3:1) አለ። «በሰማይ የምትኖር አባታችን» (ማቴ 6:9) ብላችሁ ጸልዩ ብሎ አስተማረን። ዳግመኛም «ከእንግዲህ ወዲህ ገርግሮ አልላችሁም ... ወዳጆች ግን ብያችኋለሁ» (ዮሐ 15:15) በማለት የራሱ አድርጎ ስለጠራን «በዚህ ዓለም ያሉትን ወገኖቹን የወደዳቸውን እስከ መጨረሻ ወደዳቸው» /ዮሐ 13:1/ ተባለ።

ከርሱ ጋር ያለንን ግንኙነት በቀርጫፍ እና በወይን፣ በአካል እና በራስ፣ በሲት ሙሽራ እና በወንድ

ሙሽራ መካከል እንዳለ ግንኙነት ይቆጥረዋል። «አኔ የወይን ግንድ ነኝ እናንተም ቅርንጫፎች ናችሁ... በእኔ የሚኖር እኔም በእርሱ፣ እርሱ ብዙ ፍሬ ያፈራል።» /ዮሐ 15:5/ ብሏል። ሐዋርያው ቅዱስ ጳውሎስ ስለእርሱ ሲናገር «እርሱም /ቤተ ክርስቲያን/ አካሉና ሁሉን በሁሉ የሚሞላ የእርሱ ሙላቱ ናት።» /ኤፌ 1:23/ «ክርስቶስ የቤተ ክርስቲያን ራስ እንደሆነ ባል የሚሰት ራስ ነው» /ኤፌ 5:21/ ይላል። ከዚህ በላይ ደግሞ «የአካሉ ብልቶች ነን።» /ኤፌ 5:30/ ካለ በኋላ ቤተ ክርስቲያን የክርስቶስ ሙሽራ እንደሆነች ሲገልጽ «ይህ ምስጢር ታላቅ ነው» /ኤፌ 5:32/ ይላል። ዳግመኛም መጥምቁ የሐንስ ስለ ክርስቶስ እና ስለቤተ ክርስቲያን ሲናገር «ሙሽራይቱ ያለችው እርሱ ሙሽራ ነው።» /ዮሐ 3:29/ ብሏል።

እግዚአብሔር ከኛ ጋር ያለውን ግንኙነት የፍርሃት ሳይሆን የፍቅር ስላደረገው እናመሰግንዋለን። በመጀመሪያይቱ ተዕዛዝ «ጌታህን አምላክህን በፍፁም ልብህ፣ በፍፁም ነፍስህ፣ በፍፁም ኃይልህም ውደድ» /ማቴ 22:27/ ብሏል። ሐዋርያው ቅዱስ ጳውሎስ «ፍቅር እንደዚህ ነው፣ እግዚአብሔር እርሱ ራሱ እንደወደደን እኛ ደግሞ እርስ በርሳችን ልንዋደድ

የምስጋና ሕይወት

ይገባናል።» /ዮሐ 4፣10/ ብሏል። ዳግመኛም «እግዚአብሔር ፍቅር ነው፣ በፍቅርም የሚኖር በእግዚአብሔር ይኖራል እግዚአብሔርም በእርሱ ይኖራል። ፍጹም ፍቅር ፍርሃትን አውጥቶ ይጥላል እንጂ በፍቅር ፍርሃት የለም» /1 ዮሐ 4፣16/ አለ።

የምስጋና ሕይወት

ምዕራፍ ሦስት

ከምስጋና ጋር ግንኙነት ያላቸው ምግባራት

እምነት

የምስጋና ሕይወት እርሱን ተከትለው ከሚመጡት እና ከእርሱም ጋር ከሚተባበሩ ሌሎች ምግባራት ጋር የተያያዘ ነው። በተለይም ከክህህ ምግባራት መካከል አንዱ እምነት ነው። ይህም የመጀመሪያውን ቦታ የሚይዘውንና ያለእርሱም ወደምስጋና ሕይወት ልንደርስ የማንችልበትን በተወሰነ የእግዚአብሔር ባሕርያት /ሥራዎች/ ላይ ያለንን እምነት ማለታችን ነው።

እግዚአብሔር መልካም ነገሮችን እንደሚያደርግ እና ከነገሮች ሁሉ በላይ ሰዎችን አፍቃ፣ እንደሆነ ማመን ማለት ነው።

እግዚአብሔር ሰብእናህን አንተ ከምትወደው በላይ ይወደዋል? ለራስህ ከምትጠነቀቅለት በላይ እርሱ ላንተ ይጠነቀቅልሃል፤ ሁልጊዜም መልካም ያደርገ፤ ሰዎችን አፍቃሪ ከመሆኑ የተነሳ አንተ ሳትጠይቀው መልካም ያደርግልሃል፤ ሁሉንም ነገር የሚመለከት የሁሉም ፈጣሪ ነው፤ «እግዚአብሔር ከክፉ ሁሉ ይጠብቅሃል፤ ነፍስህንም

ይጠብቃታል፤ ...እግዚአብሔር መውጣትህንና መግባትህን ይጠብቃል» /መዝ 121፣7-8/

እግዚአብሔር ለሰው የሰጠው ነፃነት ያለምንም ቁጥጥር እያንዳንዱን ሰው ዓለምን ሁሉ እየዞረ የፈለገውን እንዲሠራ የሚያደርግ አይደለም።

እዚህ ላይ ይልቅንስ ዓለምን ሁሉ እየዞረ ከጠላት ስለጠበቀህ እግዚአብሔርን አመስግነው። በእግዚአብሔር ጥበቃ ፍርሃት ከአንተ ስለወጣ በእግዚአብሔር ጥበቃ ስር መሆንህን እወቅ ምክንያቱም የምትፈራው ጠላት ወደአንተ የሚመጣው ከሦስት ምንጮች ሲሆን እነርሱም ከክፉ ሰዎች ወይም ከሰይጣናት ወይም ከአንተ ከራሱ ነው።

ታላቁ አምላክም በእነዚህ በሁሉም ላይ የማዘዝ ስልጣን አለው ከዚህ የተነሳ አንተ እያወቅህም ይህን ሳታውቅ እነዚህን ነገሮች ለአንተ ደህንነት ሲል ለዘመናት ተከላክሎልሃል። እግዚአብሔር ለማንም ፍፁም ነፃነትን አልሰጠም ያለበለዚያም ዓለም በጠፋች ነበር።

ዳዊትም ሲዘምር «እግዚአብሔር ከእኛ ጋር ባይሆን ሰዎች በእኛ ላይ በተነሱ ጊዜ ቁጣቸው በላዮችን በነደደ ጊዜ በዚያን ጊዜ ሕያዋን ላለን በዋጡን ነበር።» /መዝ 124፣2-3/

ያለው ለዚህ ነው። ስለዚህ ከክፉ ሰዎች ስለጠበቀህ እግዚአብሔርን አመስግነው። «... ማንም ክፉ ሊያደርግህ የሚነፃፅሩ የለም» /ሐዋ 18፣10/ ብሏልና።

ምቼም ቢሆን ምንም አይነት ጉዳት ቢደርሰህ ላንተ ጥቅም እንደሆነና በበጎ እንደሚፈጸም ከአርሱም በረከትን እንደምትቀበል አርግጠኛ ሁን። እግዚአብሔር ወደ በጎ ለሚለውጠው ክፉ ነገር እንኳን ሳይቀር ላጋጠመህ ነገር ሁሉ እግዚአብሔርን አመስግነው።

ሰይጣናት እንኳን በሚሠሩት ሁሉ ሙሉ ለሙሉ ነፃ አይደሉም። እግዚአብሔር እንደፈለገው እንዲሠሩ አልለቀቃቸውም አለበለዚያም መላ ምድርን ባጠፏት ነበር። በአዮብ ታሪክ ውስጥ የሰይጣን ነፃነት ምን ያህል የተገደበ (እንደነበር) በግልፅ ተቀምጧል።

ሰይጣን እግዚአብሔርን ከፈቀደለት በተጨማሪ ገደቦችንና ወሰኖችን በማስቀመጥ የከለከለውን ሌሎች የተወሰኑ ነገሮችን በአዮብ ላይ ለማድረግ ጠይቋል። እግዚአብሔርም ሰይጣንን «አነሆ ለእርሱ ያለው ሁሉ በእጅህ ነው። ነገር ግን በእርሱ ላይ እጅህን አትዘርጋ» /ኢዮ 1፣12/ አለው። በሁለተኛው ጊዜ ደግሞ «ሕይወቱን ተወው እንጂ

እነሆ እርሱ በእጅህ ነው» /ኢዮ 2፣6/ በማለት ሰይጣን እጁን በኢዮብ ላይ እንዲዘረጋ ፈቀደለት። ሙሉ ነፃነትን ሳይሰጥ የሰይጣንን ነፃነት የገደበውን እግዚአብሔርን አመስግን። ይህ የእግዚአብሔር ሥራ የልብ ሰላም ይሰጥላል። በዚህም ምክንያት ሰይጣን እና ተከታዮቹ የሆኑትን ክፉ ሰዎች አትፈራም። ይህ ሰላምና ፍርሃት አልባነት እግዚአብሔርን የምታመስግንበት በረከት ሲሆን በድፍረትም «እግዚአብሔር ከኛ ጋር ከሆነ ማን ይቃወመናል? » /ሮሜ 8፣31/ የምትልበት ነው።

ስለዚህ የምትኖረው ዘላለማዊ በሆነ ጥበቃ ውስጥ ሲሆን ይህም ምስጋና የሚያስፈልገው በረከት ነው። የእምነት ሰው በሰላም፣ በእግዚአብሔር ጥበቃ በመተማመን እና ከፍርሃት በራቀ ሕይወት ውስጥ የሚኖር ሲሆን በዚህ እምነትም ሕይወቱ የማይቋርጥ ምስጋና ወደ ማቅረብ ይለወጣል።

አንድን ሰው እንዲያመስግን የሚያደርገው ይህ እምነት በረከትም ጭምር ነው። ምንም አይነት ችግሮች በዙሪያው ቢኖሩም እግዚአብሔርን ስለጥበቃው እያመሰገነ በእቅፋ ውስጥ በሰላም ይኖራል። ይህ የሚሆነው ደግሞ

ተዕለኛ በሚፈጥሩበት በዙሪያው ባሉት ችግሮች ላይ ትኩረት ስለሚያደርግ ሳይሆን ሁልጊዜ በእግዚአብሔር ሥራ ላይ ስለሚያተኩር እና ከነቢዩ ዳዊት ጋር በሙሉ እምነት «በሞት ጥላ መካከል እንኳ ብሄድ አንተ ከእኔ ጋር ነህና ክፉን አልፈራም» /መዝ 23፣4/ ስለሚል ነው።

የእኛ አጭር ሰብአዊ ራእይ ከዚህ እምነት በተቃራኒው ስለሚሆን ውጤቱም የምስጋና ሕይወት እንዲኖረን አይፈቅድም። ነገር ግን ይህ ራእያችን ጭንቀት ፍርሃት እና የመለኮት እርዳታ ከእኛ የመራቁ ስሜት እንዲሰማን ያደርጋል። ሰብአዊ ራእያችን አጭር እና ውሱን ነው። ምክንያቱም ወቅታዊ የሆኑትን ችግሮች ብቻ እንጂ የሚመጡትን መፍትሔዎች አያይም። የወቅቱን ስቃይና ሕመም ያያል እንጂ የወደፊቱን ደስታ አያይም።

ስለዚህ እየተሰቃየህ ባለሀበት ችግር ውስጥ ሆነህ በእምነትም ውስጥ የምትኖር ከሆነ በዙ መፍትሔዎችን ታያለህ ደስተኛና ምስጋና የምትሰጥ ትሆናለህ።

በእምነት እና በማየት መካከል ትልቅ ልዩነት አለ። ማየት ማለት ነገሮችን በዓይኖችህ መመልከት ማለት ሲሆን በማየት ዓይኖችህ ከሚያዩትና ተጨባጭ ከሆነ

መልካም ነገር በስተቀር ምስጋና አታቀርብም። ነገር ለንግስት በእምነት ስትመለከት በእምነት ላየኸው መልካም ነገር ምስጋና ትሰጣለህ በእግዚአብሔር ሥራም በማመን ያመልካም ነገር አንዳል ታምናለህ በእምነት የሚመለከት ሰው ግይን ማየት ያልቻለውን እና ስሜቶች መረዳት ያልቻሉትን ያያል።

የእግዚአብሔርን ሥራ፣ ወደእኛ የሚመጣውን ጸጋውን እና እርዳታውንም ያያል። ከዚህ በተጨማሪም የወደፊትን የእግዚአብሔር ሥራ አሁን ላይ እንዳለ አድርጎ ይመለከታል። በዚህም በመደሰት ምስጋና ያቀርባል። የእምነት ሰው እግዚአብሔር ወደ ለምለም መስክ ሲመራው መውጣቱንና መግባቱንም ሲጠብቀው ያያል። ሐዋርያው ቅዱስ ጳውሎስ «እግዚአብሔርንም ለሚወዱት እንደ አሳቡም ለተጠሩት ነገር ሁሉ ለበጎ እንዲደረግ እናውቃለን።» (1ኛ 8፡28/ በማለት ስለእምነት ተናግሯል።

ይህንን ጥቅስ አጥናው ሁልጊዜም በፊትህ አስቀምጥ ው። ይህንንም ካደረግህ የምስጋና ምንጭ ይሆንሃል። ከዚህ ውስጥ «እግዚአብሔርን ለሚወዱት» የሚለውን ቃል በጥልቀት አስተውለው። እግዚአብሔርን የሚወዱት ፍቅርን

ይቀምሱታል ቃል ኪዳናቱንም ያምናሉ። ስለዚህም ነገር ሁሉ የሰዎች አፍቃሪ በሆነው በእግዚአብሔር ቁጥጥር ስር ስለሆነ ነገር ሁሉ ለእነርሱ ለበጎ እንደሚደረግ እርግጠኞች ናቸው። በአንጻሩ ለእግዚአብሔር ካላቸው ፍቅር ጋር በሚስተካከል የዘወትር ምስጋና ይኖራሉ። «ፍቅር ሁሉን ያምናል።» (1ኛ ቆሮ 13፡7/ እንደተባለ የእምነት ሰው እግዚአብሔር ስደረፋ ግለት ውሃ እንደሚያወጣ ያምናል (ዘጸ 17፡6/ በእግዚአብሔር የሚያምን ሰው በባህር ላይ በምቸት ይራመድ ዘንድ እግዚአብሔር ባህሩን ወደ የበስ ለቀይርለት እንደሚችል ከሰማይም ምግብ ይሆነው ዘንድ መናን ማዝነብ እንደሚችል ያምናል። እግዚአብሔር ከርሱ ጋር በአናበስት ጉድጓድ ውስጥ እና በሚቃጠለው ቁጥቋጦ ውስጥ እንደሆነ በእምነት ማየት ይችላል።

ትዕግስት

የእግዚአብሔር ግልቃ በመግባት ወደ በጎ የሚለውጣቸውን ችግሮች በእምነት ተመልከት። ሰው የእግዚአብሔርን ሥራ ለማየት ታጋሽ እና ቻይ መሆን አለበት። ረዥም ጊዜያትን ቢወስዱም በጊዜያቸው ወደ በጎ የሚለወጡ አስቸጋሪ የሚመስሉ ሥራዎች አሉ። ሰው ሁሉ

የለምንም እንከን በበጎ ፈቃዱ በመረጠው ትክክለኛ ጊዜ የሚሠራውን እግዚአብሔርን መጠበቅ ያስፈልገዋል።

በጻድቁ ዮሴፍ ላይ የተከሰተውን እንደምሳሌ እንመልከት፤ እንደ ሳሪያ ተሸጦ በነበረበት ወቅት ምንም እንኳን ይህንን ተቀብሎ በትህትና እና በውዴታ ቢያገለግልም በጸጥፋራ ሚስት የሐሰት ክስ ምክንያት ወደ እስር ቤት ወርዶ ነበር። እግዚአብሔር በእስር ቤት እንደረሳው እያሰበም ብዙ ጊዜያትን በዚያው አሳልፏል። ነገር ግን በትክክለኛው ጊዜ የግብፅ ቀዳሚ ገዥ ይህን ዘንድ ከእስር ቤት በመፍታት እግዚአብሔር መከራውን ወደ በጎ ቀየረለት። ስለዚህ እንዲህ ሊሆን የሚችለው በትእግስት እና ክፋትን ወደ በጎ ይለውጥ ዘንድ ይችላል ብሎ እግዚአብሔርን አምኖ በመጠበቅ ነው።

ከዚህ በተጨማሪ የመርዶክዮስን እና የሐማን ታሪክ እንውሰድ፤ መርዶክዮስ መስቀያ ግንደቹን ካዘጋጀለት ከሐማ ብዙ ሰቃዮችን ተቀብሏል። ሐማም ሁሉንም ሰዎች እስኪያጠፋ ድረስ በኢ-ፍትሐዊነቱና በጭካኔው ቆይቷል። እግዚአብሔር ግን መርዶክዮስንና ሐዘቦቹን ለማዳን

በተገቢው ሰዓት ጣልቃ ገብቷል። ሐማም ለመርዶክዮስ ባዘጋጀው ግንድ ላይ ተሰቅሎ ሞቷል። /ኦስ 7፣10/

ዲዮቅልጥያኖስ በቤተ ክርስቲያን ላይ ያደረሳቸውን መከራዎች ተመልከት። የብዙ ሰማእታትን ደም ያፈሰሰ ጨካኝ ንጉስ ነበር። ነገር ግን እግዚአብሔር ጣልቃ በመግባት ሕዝቦቹን የሕይወቱ መጨረሻ አላዛኝ ከሆነው ከዲዮቅልጥያኖስ አዳናቸው።

ቆስጠንጢኖስ የሃይማኖት ነፃነትን በመፍቀድ በ313 /ቅ.ክ.ል/ የሚላንን አዋጅ ባወጀ ጊዜ ክርስቲያኖች ከሰደተና ከመከራ ጥቅምን አግኝተዋል። በመንፈሳዊነታቸው ጥልቅ ሕይወትን በእምነታቸው ደግሞ ጽናትን ተለማምደዋል።

ከኛ ጋር ለዘላለም የሚኖር ችግር የለም። በእርግጠኝነት አንድ ቀን ያቆማል። ነገር ግን በእምነት ላይ የተመሰረተ ትእግስት ይፈልጋል። የኢዮብን መከራ ተመልከት፤ በባም አስቸጋሪ እና መላ ሐብቱን ወንዶች ልጆቹን ሴቶች ልጆቹን፣ ጓደኞቹን እና ሚስቱን እስኪያዳርስ ድረስ የተስፋፋም ነበር። ይህ ሁሉ የተወሰነ ጊዜ ላይ የቆመ ሲሆን የተፈፀመው ግን በበጎ እና በመልካም ነው።

የምስጋና ሕይወት

ሐዋርያው ያዕቆብ «አነሆ በትእግስት የጸኑትን ብዑዓን እንላቸዋለን ኢየሱስ እንደታገሰ ሰምታችኋል። ጌታም እንደፈጸመለት ሰምታችኋል ጌታ እጅግ የሚምር የሚራራም ነውና።» /ያዕ 5፣11/ «እግዚአብሔርም ከፊተኛው ይልቅ የኋለኛውን ለኢየሱስ ባረከ ... እንደኢየሱስ ሴቶች ልጆችም ያሉ የተዋቡ ሴቶች በአገሩ ሁሉ አልተገኙም ... ከዚህም በኋላ ኢየሱስ መቶ አርባ ዓመት የረ ልጆቹንና የልጅ ልጆቹንም እስከ አራት ትውልድ ድረስ አየ።» /ኢዮ 42፣12-16/

ኢየሱስ ከመከራዎቹ ምስጋና የሚገባቸው መንፈሳዊ ጥቅሞችን አግኝቷል። በሕይወቱም ብዙ በጎ ነገሮችን አትርፏል። ዳግመኛም አስቀድመው በተገለጹት ታሪኮች ጭስጥ መርዶክዮስ ወይም የሴፍ ያለመከራና ያለስቃይ ሊያገኛቸው የማይችሉአቸው ጥቅሞች ምን ያህል ከፍተኛ እንደሆኑ መመልከት ይቻላል። ነገር ግን በእምነት እና በትእግስት የእግዚአብሔርን አላማዎች እናያለን በጎ የሆነውን ሁሉ እና በረከትንም ሁሉ እንቀበላለን።

የምስጋና ሕይወት

ትሕትና

የምስጋና ሕይወትን በጥልቀት ለመኖር በትሕትና ሕይወት እና በተሰበረ ልብ መኖር ያስፈልጋል።

ትሕት ሰው ምንም ነገር ለርሱ የተገባው እንዳልሆነ አድርጎ ስለሚያስብ ለሁሉም ነገር ምስጋና ይሰጣል። ምንም ያህል ትንሽ ብትሆንም ከእግዚአብሔር በተሰጠው በማንኛውም ነገር ለርሱ እንደማይገባ ከልቡ በመረዳት ያመሰግናል ይደሰታልም።

በአንጻሩ ትእቢተኛ ሰው ካለው የበለጠ ብዙ እንደሚገባው ስለሚያስብ ባገኘው ነገር ላይ ያገራመርማል። ከፍተኛ ስልጣን ቢያገኝ እንኳን ለታላቅ ስልጣን ብቁ እንደሆነ በማመን ምስጋና ሳይሰጥ ይችላል። በተጨማሪም ሌላ ሰው ክብር ቢሰጠው ይህ ክብር ደረጃውን ያልመጠነ እንደሆነ አድርጎ ያስባል። ነገር ግን ትሕት ሰው ራሱን ስለሚያውቅ ማንኛውንም የምስጋና ቃል ለማቅረብ የመታበይ ስሜት አይሰማውም።

ትሕት ሰው የሚያስበው ማንኛውም በጎ ነገር ለርሱ እንደማይገባ አድርጎ ብቻ ሳይሆን ከእግዚአብሔር ተጨማሪ ቅጣቶች እና ግላጼዎችም እንደሚገቡት ያስባል።

የምስጋና ሕይወት

ስለዚህ ማንኛውም መከራ ቢደርስበት «እንደኃጢአቶቹ ብዛት ከዚህ የበለጠ ብዙ ይገባኛል እንዲያውም ከሚገባኝ ባነሰ መጠን ከእግዚአብሔር የተላከ ቅጣት ነው» በማለት ምስጋና ይሰጣል። «ከዘላለማዊው ቅጣት ይልቅ እዚህ በምድር ላይ መቀጣት ለኔ ይሻለኛል» ይላል። ስለዚህ ትሑት ሰው ቅጣቶቹ ከሠራው በታች እንደተከፈሉት ያስባል። በማንኛውም ጊዜ ምንም ዓይነት ችግር እና መከራ ሲደርስበት «ጌታ ሆይ እጅግ ትሑት ስለሆንህ አመሰግንሃለሁ! ኦ ጌታዬ እንዴት ያለ ፍቅር ነው! የቁጣ ላይሆን የምሕረት እጅህ በእኔ ላይ ናት» ይላል።

አንዳንድ ሰዎች በችግሮቹ እና በመከራዎቹ ወቅት እግዚአብሔርን የሚያመሰግነውን ሰው «በርቱ ቅጣት እና ከአቅም በላይ የሆነ ስቃይ የበዛበት በሽታ ቢሰጠው ምን ሊሆን ነው ? እንዴት በስቃይ ውስጥ እግዚአብሔርን ሊያመሰግን ይችላል?» ሊሉ እና ጥያቄ ሊያነሱ ይችላሉ። በምድር ላይ ያሉ መከራዎች የተወሰኑና ጊዜያዊ ቢሆኑም ከጉዳታቸውና ከቋሚነታቸው አኳያ ከዘላለማዊው መከራ ይሻላሉ። ይሁንና ከእነዚህ በሽታዎች ጋር እግዚአብሔር ጽናቱንና ትዕግስቱን ይሰጣል።»

ፍጹም ዓላማ

አንዳንድ ሰዎች በርከት ያሉ ዓላማዊ ወይም ቁሳዊ ዓላማዎች አሏቸው። ወደነዚህ ዓላማዎች ካልደረሱ እና ካላሳኩ ይናደዳሉ እግዚአብሔርንም ሊያመሰግኑ አይችሉም። መንፈሳዊ ሰው ግን አንድ ዓላማ ብቻ አለው እርሱም እግዚአብሔር ነው። ስለዚህ ዓለም ብታልፍ እርሱን አያስጨንቀውም። ጠሬ በሆኑት ቁሶቿ ደስታን አይቀዳጅም ደስታዎቹን ስላጣም አያዝንም። ከእግዚአብሔር ጋር ባለው ግንኙነት ለእግዚአብሔር ምስጋና የሚሰጥበት ታላቅ ደስታ ያገኛል። የዓለም ሰዎች የሚደሰቱባቸውን በርካታ ነገሮች ገቆ ይተዋቸዋል። ይሁንና ከእግዚአብሔር ጋር ባለው ሕይወቱ እርካታ ያለው ሲሆን በምስጋና የተሞላ እና ደስተኛም ነው።

ዓለምን የመናቅ /የብህትውና/ ሕይወት እና ለዓለም ድካነት የሆነው የእግዚአብሔር ፍቅር ወደ ምስጋና ሕይወት ይመራል። ቅዱሳን አባቶቻችን በዓለም ውስጥ ምንም ነገር ሳይኖራቸው እየኖሩ በደስታ እና በምስጋና ይኖራሉ። በተመሳሳይ ግንዛቤ ሐዋርያው ቅዱስ ጳውሎስ ስለራሱና በአገልግሎት ረዳቶቹ ስለሆኑት ሲናገር «የተቀጣን ስንሆን አንገደልም፤ ገዝተኞች ስንሆን ዘወትር ደስ ይለናል፤ ድሆች

ስንሆን ብዙዎችን ባለጠገኛች እናደርጋለን አንዳች የሌለን ስንሆን ሁሉ የእኛ ነው።» /2ቆሮ 6፣10/ ይላል። ዓለም እኛን ምንም ነገር የሌለን እና ድሆች አድርጋ ትመለከተናለች ነገር ግን ከእኛ ጋር ያለው እግዚአብሔር ሁሉ በሁሉ እና ለእኛም ሁለንተናችን ስለሆነ ሁሉም ነገር አለን። በሰዎች ፊት ኃዘንተኞች ብንመስልም ሁልጊዜ ደስተኞች ነን። ስለዚህ የምስጋና ሕይወት ትክክለኛ መለኪያዎችን እና መንፈሳዊ መመዘኛዎችን ይፈልጋል። ያለእነርሱ ማንም ወደ እውነተኛ ምስጋና እና ወደ ሙሉ መንፈሳዊ ደስታ ሊደርስ አይችልም።

አንተም ደስታህን ምስጋና የማያሰጥ ሆኖ ካገኘኸው ይህንን ለማስተካከል ደስታህን ወደምትመዝገባቸው መመዘኛዎችህ ተመለስ። ያለበለዚያ ስለደስታ ያለህ አመለካከት ትክክል ሳይሆን ይችላል።

ሌሎች ምግባራት

ደስታ፣ ሰላም በችግሮች መካከል ያለ ውስጣዊ እና ውጪያዊ ጽናት እንዲሁም ለእግዚአብሔር የተሰጠ ሕይወትን የመላሰሉ አስቀድመው የተገለጹ ከምስጋና ጋር ግንኙነት ያላቸው ሌሎች ምግባራት አሉ።

ምዕራፍ አራት

የማናመሰግነው ለምንድን ነው ?

1. ምስጋና ከማንሰጥባቸው ምክንያቶች ውስጥ አንዱና ዋናው ለእኛ በሰው ነገር ምን እንደሆነ አለማወቃችን ነው።

አንድን ነገር መጥፎ እንደሆነ በማሰብ ምስጋና ባንሰጥም እውነተኛ የሆነ በጎ ነገር ሆኖ ይገለጻል ወይም ወደ በጎ የሚመራ መንገድ ሲሆን እኛ ግን ይህንን አናውቅም።

ስለዚህ በመነሳት ይህንን እውነታ ለማረጋገጥ ብዙ ምሳሌዎችን ከመጽሐፍ ቅዱስ የተወሰኑትን ደግሞ ከታሪክ ለማስቀመጥ እንሞክራለን። ሁላችንም በፍፁም ጥበቡ ለእኛ በጎ የሚሆነውን የሚያውቀው እግዚአብሔር ብቻ እንደሆነ እንመን። ነገር ግን ሰብአዊ ጥበባችን አጭር እና የተወሰነ ነው። ቀጥሎ የሚመጣውንም አናውቅም።

ለዚህ ምሳሌ የሚሆነን የጻድቁ ዮሴፍ መታሰር ነው። አስቀድሞ ዮሴፍ ያለትክክለኛ ፍትህ ወደ አስር ቤት ከመጣሉ እና እንደባሪያ ከመሸጡ በፊት ይህ ሁሉ ለእርሱ ለወንድሞቹ እና ለአባቱ እንዲሁም ለግብጽና በዙሪያዎ ላሉ ሀገሮች ወደ በጎ እንደሚቀየር ያመነ ማነው ? ወንድሞቹ

የምስጋና ሕይወት

ባይሸጡት ኖሮ በአባቱ ቤት አጠገብ አረኛ ሆኖ ይቀር ነበር። ይህ ሁሉ በጎ ነገርም አይደረግለትም ነበር። ከዚህ በተጨማሪ የጲጥፋራ ሚስት ስሙን በማጥፋት ባትከሰው ኖሮ በጲጥፋራ ቤት ባሪያ ሆኖ ይቀር ለፈርአንም ጌታ አይሆንም ነበር። በእርግጥ ጻድቁ ዮሴፍ እንደባሪያ በተሸጠ እና ያለአግባብ በተከሰሰ ወደ እስርም በተጣለ ጊዜ ምስጋናን ባይሰጥም በመጨረሻ ግን ሳይጠራጠር ምስጋናን ሰጠ «እግዚአብሔር ብዙ ሰዎችን በሕይወት ለማዳን ሲል ለበጎ እንዳዳረገውም አወቀ» /ዘፍ 50፣20/

ሌላው ምሳሌ፡- ድንግል ማርያምና ልጇ ወደ ግብጽ ያደረጉት ስደት ነው። ከሰይፍና ከሄሮድስ የተደረገው ስደት ለምስጋና ብቀት አልነበረምን? በዚህ ስደት የግብጽ ምድር ስለተባረከ እና አያሱስ ከድንግል እናቱ ጋር የተጓዘባቸው ቦታዎች ስለተቀደሱ በመጨረሻም በእነርሱ ላይ አብያተ ክርስቲያናት ስለተተከሉባቸው እግዚአብሔርን ልናመሰግን ይገባል።

ከፊታችን ያለው ጊዜ ምን ይዞ እንደሚመጣ አናውቅም። አንድ ነገር ግን እናውቃለን። እርሱም ቀጣዩ ጊዜ በእግዚአብሔር እጅ ውስጥ እንደሆነ እናውቃለን።

የምስጋና ሕይወት

ሁሉንም ቀጣይ ነገሮችን በበጎ ፈቃዱ ለማስተዳደር እና ለልጆቹ መልካም ነገር ሊያደርግባቸው በእጅጅ ውስጥ ስለሰቀመጣቸው እግዚአብሔርን እናመሰግናለን። ስለዚህ በፍቅር ተሞልተው ከእግዚአብሔር እጅ በሚመጡት ሁሉ ለመልካምነታቸው እንተማመናለን። በእውነት ታላቅ ልብ በነገር ሁሉ ደስ ይለዋል። ለሁሉም ነገር ምስጋና ይሰጣል። ምንም ይሁን ምን ለምንም ነገር ፈጽሞ አይጨነቅም። ሁሉንም ነገር ያስቀመጠበትና የሚያልፍበት የእምነት ጥንካሬ አለው።

በእምነት በሚጋፈጣቸው መሰናክሎች ሁሉ የእግዚአብሔርን እጅ ያያል። ስለዚህ በእግዚአብሔር ሥራ ድሎትን እና ደስታን ያገኛል ምስጋናንም ይሰጣል።

ቅዱስ አግኖጥዮስ እምነትን በአስከፊ ሁኔታ ስለሚባረሩት እና በቤተ ክርስቲያን ላይ ብዙ ችግሮችን ስለላስከተሉት ሲናገር «መጽሐፍ ቅዱስን የበለጠ እንድናጠናው እና በጥልቀት እንድንመረምረው እንዲሁም አስቀድመን የማናውቃቸውን ሐብቶች እንድናገኝ ያደረጉንን በመጽሐፍ ቅዱስ ላይ ጥርጣሬ ያነሱትን ሁሉ እናመሰግናቸዋለን። በተለይም በጥንት ጊዜያት ቤተ ክርስቲያንን የተፈታተኑ

የምስጋና ሕይወት

እምነት የሌላቸው ፈላስፋዎች ያነሷቸው የነበሩት ፍልስፍናዎችን እንዲሁ እናመሰግናቸዋለን። በዚህ ዘመን የነበረው ፈተና ለእግዚአብሔር ምስጋና የምንሰጥበትን በረከት አስገኝቶልናል።» ብሏል።

በዚህ ፈተና ምክንያት የመጀመሪያው የእስክንድርያ ት/ቤት ለዓለም ከቀረቡት ከሁሉም የመንፈሳዊ እና የጽሑፍ እውቀቶች እንዲሁም እምነትን ከሚያጠነክሩ የነገረ መለኮት ሳይንስ እና የክርስትና ፍልስፍና ጋር ተመስርቷል። ሁሉንም ነገሮች ለሰሙ ክብር መገለጫዎች አድርጎ ስለሰራቸው ልባችንን ለእግዚአብሔር ሥራ በምስጋና እንከፍታለን። ታሪክን በቀየሩ እጆቹ እንደሰጡን እርሱንም እናመሰግናለን።

ሌላው ምሳሌ፡- የሰማእታት ደም ነው። ይህስ ምስጋና ለገሰገሰት የሚገባን በጎ ነገር አይደለምን? አዎን ምክንያቱም የሰማእታት ደም ሰማእታት ሰማእትነትን በሚቀበሉበት ወቅት ሰዎች የተፈጠሩትን ተአምራትና ሞትን በታላቅ ደስታ እንዲት እንደተጋፈጡ ሰላዩ እና ስለሰሙ የበለጠ እየሰፋ የሚሄድ የእምነት ፍሬ ነው።

የምስጋና ሕይወት

የአንጸቢያው አገናጥሎ የርም ሰዎች ለተራቡ አናብስት በመወርወር ሊያጠፉት በመሞከራቸው በትሕትና ገስጂቸዋል።

«ወንድሞቼ በመስመሩ መጨረሻ ላይ በደረሰኩ ጊዜ ፍቅራችሁ ስለጎዳኝ ፈራሁ እናንተም የሕይወቴን ገዞ ዳግመኛ እንድርጥ ፈለጋችሁ» ያለበትን የታወቀ /ታዋቂ/ መልእክት ላከላቸው ይህንንም መልእክት ከላከ በኋላ በሰከንዶች ውስጥ ለተቀራመቱት ለአናብስት ራሱን አሳልፎ ሰጠ። የቅዱስ አገናጥሎ ሕይወት የአሁኑ ትውልድ ሊያስታውሰው እና ምስጋናም ሊሰጠው የሚገባው ድንቅ ትምህርት ነው።

ሰማእትነት ከተቀበለ በኋላ ለእስር ቤት ጓደኞቹ ሊያበረታታቸውና ሊያጠነክራቸው ተገልጿል። ስለዚህ የእርሱ ሰማእትነት በረከት ነበር። ታዲያ ሰማእትነት ተቀብሎ ለሞተ ማልቀስ ይገባልን? አይገባም። ይልቁንም በሰማእትነቱ አክሊላትን ስለተቀበለ ልንደሰት እና የረዳውንም እግዚአብሔርን ልናመሰግን እንዲሁም «እግዚአብሔር ሆይ እርሱን እንደረዳህ እኛንም እርዳን» በማለት ይህንን ቃል ልንጠይቀው ይገባል።

የምስጋና ሕደወት

በተመሳሳይ መንገድ ስለአማኞችና ለእምነታቸው ሲሉ በስደት ስለተበታተኑት ሁሉ እንዲሁ ልንናገር እና በሐዋርያት ስራ ውስጥ «የተበታተኑትም ቃሉን እየሰበኩ ዞኑ» /ሐዋ 8፣4/ ተብሎ የተገለጸውን ልናስታውስ ይገባል። መበታተናቸው ቤተ ክርስቲያን ከተቀበለቻቸው መከራዎች መካከል አንዱ ነው። ነገር ግን በትክክለኛው ጊዜ የእሳት ነበልባል ሆነው ወደተለያዩ ሃገራት እየተዘዋወሩ በመበታተናቸው ምክንያት እምነት ስለተሰፋፋ በረከት ሆኗል። ይህን ታዲያ እግዚአብሔርን የምናመሰግንበት አንድ ነገር አይደለምን ?

በራሱ በጎ የሆነ አንድ ነገር ሲኖር በውጤቶቹ በጎ የሆነ ሌላ ነገር ደግሞ ይኖራል። ስለዚህም በነዚህ ሁለት ምክንያቶች ምስጋና እንሰጣለን። ሁለቱም ግን ለበጎ የሆኑ ነገሮች ናቸው እግዚአብሔር ስደትን ወደ በጎ መበታተንን ወደ ስብከት እና ወደ እምነት መለወጥ ይችላል። ብዙ አብያተ ክርስቲያናትም በየቦታው ይመሰረታሉ። ለዚህም እግዚአብሔርን እናመሰግናለን። በበጎ ለተሞላው ቅዱስ ፈቃዱም ፍጹም ሕሊናችንን አስገብተን እናቀርባለን።

የምስጋና ሕደወት

2. ምስጋና የማንሰጥበት ሌላው ችግራችን የወደፊቱን አለመመልከታችን ነው።

ሁላችንም መጨው ጊዜ ምን እንደሚሆን አርቀን ሳንመለከት ከአግሮቻችን በታች ያለውን እና የእለት ኑሮአችንን ብቻ በመመልከት ወደፊት ምን እንደሚከሰት እና በዙሪያችን ባለው ነገር ላይ የእግዚአብሔር ዓላማ ምን እንደሆነ ፈጽመን አስተውለን አናውቅም።

እስከ ቀጥለው የተቀመጡትን ሁለት ምሳሌዎች እንመልከት። የዕውሩ ሰው መወለድ፡- ይህ ክስተት ምስጋና ልንሰጥበት የሚገባ በጎ ነገር አልነበረምን ?

ይህን ድርጊት የጌታ ደቀመዛሙርት እንኳን ቅጣት እንደሆነ አድርገው አስበዋል። የማግለል ተግባር በመፈጸምም «ይህ ሰው ራሱ ነው ወይስ ቤተሰቦቹ ናቸው? ኃጢአት የሠራው ማን ነው?» ስላሉ እምነት ከሌለው ሃላም በተላለፉ ስህተት የሆኑ ሃሳቦች ተጠቅተዋል። ነገር ግን ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ምስጋና የሚገባውን እያንዳንዱን የመለኮት እቅድ በእነርሱ ፊት አስቀምጦአል። ስለዚህ «የእግዚአብሔር ሥራ በእርሱ ተገለጠ እንጂ ይህ ሰው ወይም ቤተሰቦቹ ኃጢአት አልሠሩም» /ዮሐ 9፣3/ አላቸው።

አለበለዚያማ እውርነቱ ከልደቱ ጀምሮ ባይኖር ኖሮ በእግዚአብሔር አምኖ እንዲያመልክ እና ስለ ጌታ እንዲከራከር ያስቻለውን እንዲሁም የማይታየውን የሚያደባቸው ሁለት መንፈሳዊ ዓይኖች እንዲኖረው ያደረገውን ውጤት ያመጣለት ይህ ታላቅ ተአምር አይከሰትለትም ነበር። ከዚህ የተነሳ ይህ ሰው ታሪክ ውስጥ ተካትቷል የእግዚአብሔርም ሥራ በእርሱ ላይ ተገልጿል። ለብዙዎችም ማመን ምክንያት ሆኗል። ይህም እግዚአብሔርን ልናመሰግንበት የሚገባ ትልቅ ጉዳይ ነው።

ይሁንና በአብዛኛው የተከሰቱ ውጤቶችን ካየን በኋላ ካልሆነ በስተቀር ምስጋና አንስተን። ነገር ግን አየነውም አላየነውም ማመናችን የተወሰነ በጎ ነገር እንደሚኖር ድፍረት ይሰጠናል። እንዲሁም «ሳያዩ የሚያምኑ ብዙዎን ናቸው» /ዮሐ 20፣29/ ከመጣሉም በላይ «እምነት ተስፋ ስለምናደርገው ነገር የሚያስረግጥ የማናየውንም ነገር የሚያስረዳ ነው።» ተብሎ ተገልጿል። «ዕብ /11፣1/

ሌላው ምሳሌ የማርያምና የማርታ ወንድም የሆነው የአልዓዛር ሞት ነው፤ የአልዓዛር ሕመምና ሞት ምስጋና

የሚገባው ነገር አልነበረምን ? የማርያምና እና ወደ እርሷ የመጡት አይሁዶች ማልቀስ አዳስ ነገር አልነበረም እርሷም ለአየሱስ «ጌታ ሆይ አንተ እዚህ ብትኖር ኖሮ ወንድሜ አይሞትም ነበር» /ዮሐ 11፣4/ ብላው ነበር።

ሰዎች እግዚአብሔር ከአልዓዛር ሞት በኋላ የሚሠራውን ቢያውቁ ኖሮ የእግዚአብሔርን ክብር ለመግለጽ ለአልዓዛር ሕመምና ሞት ምስጋና ያቀርቡ ነበር። አልዓዛር በሞተ በአራተኛው ቀን መነሳቱ እምነት የበለጠ እንዲስፋፋ አድርጓል። /ዮሐ 11፣45/ ምስጋና የሚገባው ነገር መሆኑም የሚያጠራጥር አይደለም። ነገር ግን አልዓዛር በታመመና በሞተ ጊዜ ሰዎች ምስጋና አልሰጡም ነበር። ምክንያቱም ሰብአዊ ራእያቸው የተወሰነ ስለነበር አልዓዛርን እስከቀበሩበት መቃብር ድረስ ብቻ ተገዘው በውጭ እያለቀሱ ቆመው ነበር።

እዚህ ርእስ ላይ የነቢዩ ዳዊትን ችግሮች ሳንናገር አናልፍም። ነቢዩ ዳዊት ከሳኦል ወይም ከአቤሴሎም ወይም ከሌሎች የገጠሙት ችግሮች ሁላችንን ሊጠቅሙ ወደሚችሉ ድንቅ መዝሙራት ይመራሉ ብሎ ማን ሊያስብ ይችላል ? በጭንቀት ጊዜ ዳዊት ችግሮቹን አስር አውታር ባለው በገና

እና በእንባልታ ይዘምር ነበር። ለእኛም ይህንን ታላቅ ግብት አውርሶን አልፏል። ታዲያ እግዚአብሔርን ለዚህ ሁሉ እናመሰግናውምን? ዳዊት ከዚህ በተጨማሪ «እግዚአብሔርን ሁልጊዜ እባርከዋለሁ ምስጋናውም ዘወትር በአፌ ነው ነፍሴ በእግዚአብሔር ትኩባራለች ገሮችም ሰምተው ደስ ይላቸዋል። እግዚአብሔርን ከእኔ ጋር ታላቅ አድርጉት በአንድነትም ስሙን ከፍ ከፍ እናድርግ።» /መዝ 34፣1-3/ ይል ነበር።

ዳግመኛም «ነፍሴ ሆይ እግዚአብሔርን ባርኪ አጥንቶቼም ሁሉ የተቀደሰ ስሙን። ነፍሴ ሆይ እግዚአብሔርን ባርኪ ምስጋናውንም ሁሉ አትርሻ።» /መዝ 103 1-3/ እያለ በጭንቀቱ ሁሉ እግዚአብሔርን በአዲስ መዝሙር ያከብር ነበር።

ሌሎች ሁለት ትምህርቶችን ከነባዩ ሙሴ ሕይወት እንማራለን። ሙሴን መግደል በመፍራት በቅርጫት ውስጥ አስቀምጦ በባሕር ዳርቻ ላይ ባለ ሳር ውስጥ መጣልን ማን ሊያምን ይችላል? /ዘጸ 2፣3/ ይህ ሁሉ ክብርን አምጥቶአል ልጁም /ሙሴ/ በፈርአን ልጅ የማደግ ልጅ ሆኖ በቤተመንግሥት ውስጥ አደገ። ታዲያ ይህ የእግዚአብሔርን

ጥበቃ የሚያሳይ እና ምስጋና ልንስጥበት የሚገባ ትምህርት አይደለምን?

ሙሴ ፈርአንን በመፍራት ወደ ምድረ በዳ ያደረገው ገዛ የብዙዎች ጠባቂ ወደመሆን እንደሚመራው በመጨረሻም በቁጥቋጦ መሃል በእሳት ነበልባል አምላል እግዚአብሔር እንደሚገለጥለት እና ለአገልግሎት እንደሚጠራው ማን ሊያምን ይችላል? እርሱም ከታላላቆቹ ነቢያት እና የሕዝብ መሪዎች አንዱ ሆነ። እነዚህ ጉዳዮች «የነገር ፍጻሜ ከመጀመሪያው ይሻላል» /መዝ 7፣8/ የሚለውን የመጽሐፍ ቅዱስ ቃል ያሳስበናል።

ስለዚህ አስቸጋሪ የሆኑ ጅምራዎች አይረብሹንም ነገር ግን እነዚህን ነገሮች እግዚአብሔር እንዴት እንደሚፈጽማቸው እንመለከታለን። መጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ለዚህ ጥሩ ምሳሌ የሚሆነን የሐማ አስከሬ እቅድ ነው። ሐማ መርዶቻቸውን ሰላላሰገደለት እና ክብር ሰላላሰጠው ታብዮበት እና ጠልቶት ነበር። ይህ የሚረብሽ ጅምራ ነበር ነገር ግን እንዴት እንደሚፈጸም ለማየት ጥቂት እንጠብቅ። በአስቴር ትእዛዝ ሕዝቡ ሁሉ የጸሙ ሲሆን ይህም ጣልቃ በመግባት ወደ እግዚአብሔር የቀረቡበት መንፈሳዊ ጊዜ ነበር። ሐማን

በንጉሱ ፊት ሞገስን አግኝቶ ለነበረው ለመርዶክቶስ ባዘጋጀው መስቀያ ግንድ ላይ ሰቀሉት።

ሁኔታው ሙሉ በሙሉ ከመስቀል ወደ ክብር ተለወጠ። እግዚአብሔር በሚሠራው ሁሉ ብዑስ ነው። በተቀደሰው መልካም ፈቃዱ መርጦ መርከብን በመገንዘብ የሚመራው እጁ ብዑስ ነው።

ሌላ ትምህርት ከያዕቆብ ለመሥዋእትነት መዘጋጀት አንግራለን። የሚወደውን አንድያ ልጁን እንደሚቃጠል መሥዋእት መሠዋት ለአባታችን ለአብርሃም አላዛኝ ድርጊት መሆኑ አጠራጣሪ አልነበረም /ዘፍ 22፣2/። ነገር ግን ይህ ሁሉ ለመልካም ነበር። ምክንያቱም ይህ ድርጊት የአብርሃምን ታዛዥነት ከግላዮቱም በላይ እምነቱን እና ጽድቁን ገልጿል። «አብርሃም በተፈተነበት ጊዜ ይሰራቅን በእምነት አቀረበ፣ የተስፋን ቃል የተቀበለው በይስሐቅ ዘር ይጠራልሃል የተባለለት እርሱም አንድ ልጁን አቀረበ፣ እግዚአብሔር ከሙታን አንኳ ሊያስነሣው እንዲቻለው አስቧልና፣ ከዚያም ደግሞ በምሳሌ አገኘው።» /ዕብ 11፣17-19/ በዚህ ፈተና አባታችን አብርሃም «በእውነት በረከትን እባርክሃለሁ፣ ዘርህንም እንደሰማይ

ከዋክብትና በባሕር ዳር እንዳለ አሸዋ አበዛዋሉ ዘርህንም የጠላቶችን ደጅ ይወርሳል፣ የምድር አሕዛብ ሁሉም በዘርህ ይባረካሉ ቃሌን ሰምተሃልና።» /ዘፍ 22፣17-18/ የተባለበትን የእግዚአብሔር በረከት ተቀብሏል። በዚህ ፈተና ውስጥ እግዚአብሔርን እንድናመሰግን የሚያደርገንን የመታዘዝ እና የእምነት መልካም ምሳሌን ሰጥቶናል። ስለዚህ ፈተናው ለአብርሃም ለዘርቹ እና ለእኛ በረከት ነበር።

ይህ ፈተና ከአብርሃም አንገርም ሆነ የአብ አንድያ ልጅ ለሆነው /ዮሐ 3፣16/ እና እስከሞት ድረስ ለመስቀል ሞትም እንኳን ታዛዥ ለሆነው /ጌል 2፣8/ ለአ.የሱስ ክርስቶስ ምሳሌ ከሆነው ከይስሐቅ አንገር በምድር ላይ ለሚገኙት ለሁሉም ትውልዶች ትምህርት እና ምሳሌ ነበር።

ምስጋና ለማቅረብ ምሳሌ ከሚሆኑን መካከል የሐዋርያው የጳውሎስ መታሰር አንዱ ነው።

ጳውሎስ በመታሰሩ ምስጋና የሚሰጥ አለ? አዎን። በእምነት የተሞላ ሰው በነገር ሁሉ ያመሰግናል። ጳውሎስ እና ሲላስ ተደብድበውና በእግር ብረት ታስረው ወደ እስር ተጥለው ነበር። ይህንና ወደ እግዚአብሔር ይጸልዩ እና

የምስጋና ሕይወት

መዝሙራትን ይዘምሩ ነበር እስረኞችም ያደምጡአቸው ነበር። /ሐዋ 16፣23-25/

የእነርሱ መታሰር የፊልጵስዮስ ወታደር የዳነበትን በረከት አስገኝቷል። በዚህም ምክንያት ወታደሩ እና ሁሉም ቤተሰቦቹ ተጠምቀዋል። ከመላ ቤተሰቦቹ ጋር በእግዚአብሔር በማመን ደስታን አግኝቷል። /ሐዋ 16፣33-34/ ብዙውን ጊዜ ሐዋርያው ቅዱስ ጳውሎስ እስር ቤት በነበረበት ወቅት መልእክታቱን የጻፈበት አመቺ ጊዜ አግኝቷል።

3. ምስጋና ማቅረብ ከሚከለክሉን ምክንያቶች መካከል በሀብረትም ይሁን በግል ለእያንዳንዳችን እግዚአብሔር ያደረገልንን ጥቅሞች አለማስታወሳችን ነው። የእኛ ጥፋት መርሳታችን እና አለማስታወሳችን ነው። ነቢዩ ጳዊት ጥፋቱን በማስታወስ በመዝሙሩ «ነፍሴ ሆይ እግዚአብሔርን ባርኪ እጥንቶቼም ሁሉ፣ የተቀደሰሰሙን። ነፍሴ ሆይ፣ እግዚአብሔርን ባርኪ ምስጋናውንም ሁሉ አትርሽ» /መዝ 103፣1-2/ ይላል። ጥፋቱንም አንድ በአንድ ማስታወሱን ቀጥሏል። እናንተም ይህንን መዝሙር እንድታነቡና ጥፋቶቻችሁን እንድታስቡ እመክራችኋለሁ።

የምስጋና ሕይወት

ይህንን ማድረጋችንም እግዚአብሔር ለእኛ ያደረገልንን መልካም ሥራዎች እንድናስታውስ ብርታት ይሆነናል።

እ.ኤ.አ. በ1974 ኮሌራ ሺዎች ሕይወታቸውን ያጡ በት ገዳይ በሽታ ነበር። ወረርሽኝ ባስከተለው ጉዳት ብዙ ከተሞች በሀዘን ተወጠው ነበር። ከነዚህ ከተሞች መካከል አንዱን ልዩ ፈቃድ ካገኘሁና ከተከተብኩ በኋላ ለመጉብኘት በቅቼ ነበር። የተጉሳቆላች እና ሐዘን የወረራት፣ የሚሰቅም ሆነ ፈገግ እንኳን የሚል የሌለባት፣ የሬድዮ ወይም የዝግግር ድምጽ የማይሰማበት ከተማ ሆና ነበር። ብዙዎች ይጸልዩ እና ለእግዚአብሔር «ካዳንከኝ ይህንን እና ይህንን አደርጋለሁ» በማለት ስለሌላት ይላሉ ነበር። እግዚአብሔር ከዚህ በሽታ ጠብቆን እስከዚህ ሰዓት ድረስ ኖረናል። እግዚአብሔርን ለዚህ ማዳኑ እና ከሌሎች ገዳይ በሽታዎች እና ወረርሽኞች ላደረገልን ጥበቃ ያመስገነው ማን ነው ?

እግዚአብሔር ለእኛ ያደረገልንን መልካም ነገሮች የረሳን እና የገባናቸውን ቃል ኪዳናች እና መሐላዎች የዘነጋን ብዙዎች ነን።

እግዚአብሔር ለእኛ ለቤተሰቦቻችን፣ ለጓደኞቻችን እና ለወዳጆቻችን ያደረገልንን ጥቅም ሁልጊዜ ለራሳችን

የምስጋና ስድመት

በመንገር እናስታውሰዋለን? ይህንን በሕሊናችን እና በማስታዎቻችን ጠብቀን ለእግዚአብሔር ምስጋና እንሰጣለን? በምድረ በዳ የነበሩት ሰዎች ከእግዚአብሔር የሚያገኙአቸውን ጥቅሞች ለማስታወስ የሰማይ መና ይጠባበቁ ነበር። /ዘጸ 16፣32-34/ የርዳናስን በተሻገሩ ጊዜ የዮርዳኖስ ውሃ ተቋርጦ ለእስራኤል ልጆች ለዘላለም መታሰቢያ ይሆኑ ዘንድ በዮርዳኖስ መካከል ድንጋዮችን አኖሩ /ኢያ 4፣ 4-8/ የእግዚአብሔርን መልካም ምግባራት በምንረሳ ጊዜ ምስጋናችን እና ፍቅራችን ይጠፋል። ይህም የተለመደ ነው። ምክንያቱም በአንድ ሰው የተደረገልህን እገዛ ስታስታውስ ያንን ሰው ትወደዋለህ። ነገር ግን እገዛውን ስትረሳ እርሱን እንድትወደውና እንድታመሰግነው የሚገፋፋህን ምክንያት ታጣለህ።

ምን ያህል ሠራተኞች ሥራ እንዲያገኙ የረዳቸውን እግዚአብሔርን ረስተዋል? ምን ያህል ሚሰቶች ባል እንዲያገኙ የረዳቸውን እግዚአብሔርን ረስተዋል? ምን ያህል ሰዎች ችግሮችን በመፍታት እና ከእስቸጋሪ ሁኔታዎች ውስጥ የሚወጡበትን መንገድ በመፈለግ የረዳቸውን እግዚአብሔርን ረስተዋል?

4. አንዳንድ ጊዜ የተቀበልናቸውን መልካም ነገሮች እግዚአብሔር ሳይሆን ከራሳችን ግላዊ ችሎታዎች ወይም ከረዱን ሰዎች ወይም በዙሪያችን ካሉ ሁኔታዎች ያገኘናቸው ስለሚመስለን ምስጋና አንሰጥም።

በዚህ ሁሉ ችሎታዎቻችን ከእግዚአብሔር የተሰጠ ነ ስጦታዎች መሆናቸውን የረዱንንም ሰዎች ደግሞ ለእኛ ሲል እግዚአብሔር በልባቸው ውስጥ እንዳማከራቸው እንዘነጋለን።

5. ከመልካም ሥራዎች ይበልጥ መጥፎ ሥራዎችን ስለመኖሩና እናመስግንም።

ምስጋና የሚገባቸውን በጎ ነገሮች ከህሊናችን ስናስወጣ በረከት ያስገኙ ነጥቦች ይጠፋሉ ችግሮችና መሰናክሎች ግን በውስጣችን ይቆያሉ። በሕይወታቸው ጥቁር ጠባሳን ጥለው ካለፉ ነጥቦች በስተቀር የሚያስታውሱ ሰዎች አሉ። ስለዚህም እንደነዚህ ዓይነት ሰዎች በጎ ነገርን የእግዚአብሔርን ጸጋ እና በረከት ሁልጊዜ በማሰብና በማመስገን በደስታ እና በተስፋ ከሚኖሩት ሰዎች ጋር ሲነፃፀሩ ምስጋና ማጣት ብቻ ሳይሆን ጭንቀት እና ሐዘን ይቆጣጠራቸዋል።

6. ምስጋና ማጣት ደስታ የሚጣት ምክንያት ሊሆን ይችላል። አስተዋይ ሰው ያለው ነገር ምንም ያህል ትንሽ ቢሆንም ሁልጊዜ ያመለግናል አስተዋይ ያልሆነ ሰው ግን እግዚአብሔር የፈለገውን ያህል ቢሰጠውም ፈጽሞ አይረከም ምስጋናም አይሰጥም። ሁልጊዜ የበለጠ ስለሚፈልግ ምንም ምስጋና አይሰጥም።

በዚህ ጊዜ አንድ ሰው ገዢት ወደ ሆዳምነት ሊለወጥ ይችላል ይህም ምስጋናን አንዲያጣ ያደርገዋል።

7. በተጨማሪም አንድ ሰው በሌሎች መንፈሳዊና ሰነ ልቦናዊ በሽታዎች የምስጋና ሕይወትን ሊያጣ ይችላል። እነዚህም በሽታዎች ስግብግብነት፣ ራስ ወዳድነት እንዲሁም መረበሽ፣ ተስፋ መቁረጥ ጭንቀት፣ አረፍት ማጣት፣ መጪውን ጊዜ መፍራት በአጠቃላይ ፍርሃት እና ሌሎች ተመሳሳይ በሽታዎች ናቸው።

በእነዚህ በሽታዎች የሚሰቃይ ማንኛውም ሰው ሁልጊዜ በእነዚህ በሽታዎች የተከበበ እና ግራ የተጋባ ስለሆነ ምስጋና ለማቅረብ አስቸጋሪ ይሆንበታል። ይህንን ሰው ወደ ምስጋና ሕይወት በትጠራው በመገረም እና ግራ በመጋባት የማቀርበው ለምኑ ነው? ይህ ያለሁበት ሕይወት በቂይ

አይደለም? ይላል። እንደዚህ አይነት ሰው ምክር ያስፈልገዋል። ምስጋና ማጣት ነፍስን ይረብሻል የነፍስ መረበሽም ምስጋናን ያጠፋል።

በምስጋና የተሞላ ሰው ለማመስገን ምክንያት አይፈልግም በሰላም የተሞላው ልቡ ለዚህ ምክንያት ይሆናል። በምስጋና ያልተሞላ ሰው ግን ሁልጊዜ ይቸገራል ይህም ምስጋና ከመስጠት ይከለክለዋል።

8. ብዙዎች ምስጋናን ከደስታ ጋር ስለሚያያይዙት ምስጋና አይሰጡም።

እነዚህ ሰዎች ደስተኛ የሚያደርጋቸውን መልካም ነገር ይቀበላሉ። ይህ በተፈፀመላቸው ጊዜ ሁሉንም ነገር እዚህ ላይ ይቋጫሉ። ያመለግኩት ዘንድ ይህን መልካም ነገር ማን እንደላከላቸው አያስቡም። ባልተለመደ ሁኔታ በራሳቸው እና በሚያስፈልጓቸው ነገሮች ላይ ብቻ ያተኩራሉ። ምኞታቸውና ደስታቸው እነዚህን ፍላጎቶቻቸውን ማሟላት ብቻ ነው ነገር ግን ይህንን የሚያደርግላቸው ማን እንደሆነ ስለ እርሱ አያስቡም ይህ ታዲያ ራስ ወዳድነት አይደለም? ነገር ግን አንተ በራስህ ላይ ትኩረት አታድርግ መልካም ነገር ስትቀበልም ምንጩን ተመልከት ለእርሱም ምስጋና

የምስጋና ሕይወት

ስጥ። ምስጋና ለማቅረብ እንዳልተመለሱት እንደነፁት እንደ አስፋ ለምግቦች አትሁን ለሉቃ 7፣12-18/ ሰጭውን ሳታይ ስጦታውን ብቻ አትመልከት።

9. ለናስተውላቸው ከሚገቡን ጠቃሚ ነገሮች መካከል ከውስጣዊ ፍላጎቶቻችን እና ነገሮችን ከምንገመግምባቸው አንጻር ከፋውንና ደገን ለይተን በሚያስከትለው ውጤት ምስጋናን የምንሰጥበትም ሆነ የማንሰጥበት መስፈርታችን ጠቃሚ ከሆኑት ነገሮች መካከል ዋናው ነው።

ቅዱስ ዮሐንስ አፈወርቅ «አንድ ሰው ጉዳትን በራሱ ሳይ ካላመጣ በስተቀር ሰውን የሚጎዳ ማንም የለም» በሚል ርዕስ አንድ ጥሩ አጭር ጽሑፍ ጻፎአል። በእርግጥ ይህን ሐሳብ ካላስተዋልን የምስጋና ሕይወትን እንድናጣ እና በስነ ልቦናዊ ችግሮች ውስጥ እንድንወድቅ ከሚያደርጉን ሌሎች ለእኛ ካላቸው እምነት የማጣት ውጤቶች ማምለጥ አንችልም።

በእውነት አንድ ሰው ወይም ዲያብሎስ እንኳን ሳይቀር አንተን ለመጉዳት ምን ማድረግ ይችላል? አንተ እግዚአብሔርን የምትወድ ቅዱስ እና ጻድቅ ሰው ከሆንህ

ከእግዚአብሔር ጋር በፍቅር ተያይዞ የመኖር አንድ ዓላማ ብቻ ይኖርሃል። በዚህ ምክንያትም አንተን የሚጉዱ ማንም የለም። ሐዋርያውም «ከክርስቶስ ፍቅር ማን ይለየናል? መከራ ወይስ ጭንቀት፣ ወይስ ስደት፣ ወይስ ራብ፣ ወይስ ራቁትነት፣ ወይስ ፍርሃት፣ ወይስ ሰይፍ ነው? ስለ አንተ ቀኑን በሙሉ እንገደላለን እንደሚታረዱ በጎች ተቆጠርን ተብሎ እንደተገፈ ነው። በዚህ ሁሉ ግን በወደደን በእርሱ ከአሸናፊዎች እንበልጣለን። ሞት ቢሆን ህይወትም ቢሆን መላእክትም ቢሆን፣ ግዛትም ቢሆን ያለውም ቢሆን የሚመጣውም ቢሆን ኃይላትም ቢሆን፣ ከፍታም ቢሆን፣ ዝቅታም ቢሆን፣ ልዩ ፍጥረትም ቢሆን በክርስቶስ ኢየሱስ በጌታችን ካለ ከእግዚአብሔር ፍቅር ሊለየን እንዳይችል ተረድቼአለሁ» /ሮሜ 8፣35-39/ ብሏል። ስለዚህ የእግዚአብሔርን ፍቅር በሕይወትህ ውስጥ ዓላማህ ካደረግህ ከዚህ ዓላማ የሚለይህ የለም በደስታም ትኖራለህ ።

ነገር ግን ከእግዚአብሔር ውጭ የሆኑ ሌሎች ዓላማዎችን እና ፍላጎቶችን እቅድህ ካደረግህ የሚጉዱህ እነዚህ ዓላማዎች ናቸው።

ሰዎችን ሳይሆን አንተን የሚገባው እነዚህን ፍላጎቶች በውስጥ የሚወደው ልብህ ነው።

አንድ ሰው ከአንተ ገንዘብ ሊወስድ ይችላል አንተም ገንዘብ ካልወደድህ እና መጠኑ ይብዛም ይነሰም ትኩረት ካልሰጠኸው ምንም አይነት ጉዳት አይደርስብህም።

አንድ ሰው ወደ እስር ቤት ሊያወርድህ ይችላል አንተ ግን ከእግዚአብሔር ጋር ባለህ ግንኙነት ስለ አእምሮህ፣ ስለሐሳብህ እና ስለነፍስህ ነገነት ብቻ የምትጨነቅ እንጂ ስለምትኖርበት ወይም ስለምድራዊ ሁኔታህ የማትጨነቅ ከሆነ ምንም አይነት ጉዳት አይሰግህም። ቅዱስ ጳውሎስ ወህኒ ቤት ውስጥ ሆኖ መዝሙር በደስታ ይዘምር ነበር። ሰዎች አንተን ምን ሊያደርጉህ ይችላሉ?

ሐዋርያው ቅዱስ ጳውሎስ «ለእኔ ሕይወት ክርስቶስ ሞትም ጥቅም ነውና። ነገር ግን በስጋ መኖር ለእኔ የሰራ ፍሬ ቢሆን ምን እንደምመርጥ አላስታውቅም በነዚህም በሁለቱ እጨነቃለሁ ልሔድ ከክርስቶስም ጋር ልኖር እናፍቃለሁ ከሁሉ ይልቅ እጅግ የሚሻል ነውና» 16፡ ለ 1፣ 21-23/ ይላል። ሰማዕታት ይሰቃዩ እና ይገደሉ በነበረበት

ሰአት ምንም አይነት የመገዳት ስሜት አይሰግቸውም ነበር በአንጻሩ ግን አክሊሎችን ይቀበላሉ። ወደ እግዚአብሔር በመራቸው ስቃይ እግዚአብሔርን ያመሰግናሉ።

ሊያሳዝንህ የሚገባው ብቸኛው ጉዳት ከእግዚአብሔር መለየትህ ነው። በምስጋና ከተሸከምካቸው የክብር ባለቤት የሚያደርጉህ ችግሮች ወይም ጭንቀቶች አይደሉም። በዚህም ሐዋርያው «ስለክርስቶስ በድካም በመንገሳታትም በችግርም በስደትም በጭንቀትም ደስ ይለኛል ስደክም ያን ጊዜ ኃይለኛ ነኝና።» /2 ቆሮ 12፣ 10/ በሏል።

10. በምስጋና ሕይወት ውስጥ ትልቁ ችግርህ በእግዚአብሔር እቅድ ላይ ከመመስረት ይልቅ በራስህ አስተሳሰብ ላይ መመስረትህ ነው።

ጉዳዮቻችን ሁሉ በሰብአዊ አስተሳሰባችን ላይ እና በራሳችን መንገዶች መሠረት ሥርአት ማስያዝ እንፈልጋለን። እግዚአብሔር ደግሞ እኛ የማናስተውለው ሌላ እቅድ ይኖረዋል። በዚህ ምክንያት እናዝናለን ምስጋናም አንሰጥም። ለምሳሌ ጥቅማችንና ፍላጎታችን ካልተግላ እንበላጫለን። አንዳንድ ጊዜ ደግሞ ሁሉም ነገር ይሚላና

ብስጭት ባያገኝም ምስጋና አናቀርብም። ምስጋና በተሞላ ሰው እና በታጋሽ ሰው መካከል ልዩነት አለ።

ይህ ማለት ጭንቀት ቢኖርም በትዕግስት መሸከም ማለት ሲሆን በአንጻሩ ምስጋናችን ደግሞ በገጠመን ሁኔታ እግዚአብሔርን ልናመሰግንበት የምንችልበትን ድፍረት የሚያሳይ ነው። እዚህ ላይ ከማየት ወደ ማመን የተሻገርንበት ሲሆን ከውጭ በሚወሰነው ሁሉ መልካም የሆነውን ሁሉ በእምነት እናያለን ማለት ነው። በእርግጠኝነት እግዚአብሔርን ሁልጊዜ በጎ ያደርጋል ምክንያቱም እርሱ ይህንን ማድረግ ይችላል። በተፈጥሮው ችር ስለሆነ መልካም እንደሚያደርግልን ማመን አስፈላጊ እና ግዴታ ነው። ያለንበት ሁኔታ ምንም ያህል አሳዛኝ ቢሆንም የእግዚአብሔር ጸጋ ካልተጨመረበት እጅግ አስከፊ ሊሆን ይችላል። ነገር ግን እግዚአብሔር እንደሥራችን ሰላፊፈረደ-በን እናመሰግነው ምናልባት ያለንበት መጥፎ ሁኔታ የስህተቶቻችን ውጤት ሊሆን ይችላል እንደነበር መዘንጋት የለብንም ለዚህም መውቀስ ያለብን ራሳችንን ነው።

እግዚአብሔርን ግን በሠራናቸው ስህተቶች ስላላዘነብን እና በምክንያቶች ሁሉ ከነዚህ ስህተቶች እንድንወጣ ስላደረገን እናመሰግንዋለን።

ስለዚህ በሰብአዊ አስተሳሰባችን እና ውስን በሆነው ግንዛቤአችን ሳንመሠረት በእግዚአብሔር ጥበብ እና አቅድ ላይ እምነት ሊኖረን ይገባል። በሚፈጠረው ነገር ሁሉ «ከዚህ ጉዳይ ጀርባ እግዚአብሔር ገለጸውም አልገለጸውም ሁሉንም በጊዜው የሚገልጽ የእግዚአብሔር ጥበብ ስላለ እግዚአብሔርን አመሰግንዋለሁ።» ማለት አለብን።

«ስለአየኸኝ አምነሃል፤ ላያዩ የሚያምኑ ብፁዓን ናቸው።» /ዮሐ 20፣29/ ይላል። ይህ በእግዚአብሔር ጥበብ የመታመን እምነት ራስን ወደ ማስገዛት ሕይወት የሚመራ ሲሆን ራስን የማስገዛት /የመስጠት/ ሕይወትም ከምስጋና ሕይወት ጋር ሙሉ ለሙሉ የተስማማ ነው።

በዚህ ሕይወት ውስጥ ለጌታ «ጌታ ሆይ አሁን ካለሁበት የተሻለ ደረጃ ካገኘሽልኝ ወደዚያ ደረጃ ስለምታሸጋግረኝ አመሰግንሃለሁ በእውነት ሁልጊዜ ከሚገባኝ በላይ ትሰጠኛለህ፤ በጥበብህ እና በፍቅርህ ማመኔ ይበቃኛል

የምስጋና ሕይወት

ሕይወቴንም ላንተ መስጠቴ ምስጋና ያስፈልገዋል» ልንሰው ይገባል።

11. አንዳንድ ጊዜ ኃጢአቶቻችንን ስለምንረሳ ምስጋና አንሰጥም።

ኃጢአቶቻችንን ካስታወሰናቸው «እንደኃጢአታችን አላደረገብንም እንደበደላችንም አልከራለንም» /መዝ 103፣10/ ስለዚህ እግዚአብሔርን ለማመስገን እንገደዳለን። ነገር ግን አንድ ቅጣት ብንቀበልም እንኳን ምስጋና ልንሰጥ ይገባናል ምክንያቱም በቀጣዩ ሕይወታችን ዘላለማዊ ቅጣትን ከመቀበል ይልቅ በሕይወት ዘመኑ መጥፎ ነገሮችን እንደተቀበለው እንደ ደሃው አልዓዛር በዚህ ምድር መስቃየት ይሻለናል። /ሉቃ 16፣25/

የኃጢአቶቻችንን ክብደት ካስተዋልን እና ወደንስሐ ይመሩን ዘንድ እግዚአብሔር የፈቀዳቸው እንደሆኑ ከተረዳን መከራ በበዛባቸው ስቃዮችም ውስጥ እንኳን ሳይቀር እግዚአብሔርን ልናመስግን ይገባል።

የምስጋና ሕይወት

12. መከራ በመቀበል የሚገኙ በረከቶችን ስለማናስተውል በመከራዎች ውስጥ እግዚአብሔርን እናመስግንም።

መከራ መቀበል ምስጋና የሚያስፈልገው ስጦታ ነው ሐዋርያው «ስለእርሱ መከራ ልትቀበሉ እንጂ በእርሱ ልታምኑ ብቻ አይደለም» /ፊል 1፣29/ እንዳለ በክብርም የታጀበ ስጦታ ሲሆን «የእግዚአብሔር ወራሾች ነን፣ አብረንም እንድንከበር አብረን መከራ ብንቀበል ከክርስቶስ ጋር አብረን ወራሾች ነን» /ሮሜ 8፣17/ የተባለውም ለዚህ ነው። መከራ የክብር መንገድ በመሆኑ ምስጋና ይገባዋል።

ለዚህ ሁሉ ጥቅም አግዚአብሔር መከራን ከወዳጆቹ አሳራቀም። ቅዱስ ጳውሎስ በመስበክ እና በማስተማር ከሌሎች ይልቅ አብልጦ አገልግሏል /1ቆሮ 15፣1/ ይሁንና በ2ቆሮ 11፣23 «እንደ እብድ ሰው አላለሁ፣ እኔ እበልጣለሁ፣ በድካም አብዝኜ በመገረፍ አብዝኜ በመታሰር አትርፌ፣ በመሞት ብዙ ጊዜ ሆንሁ» በማለት እንደገለጸው ከሌሎቹ ሁሉ ይበልጥ ስደት እና መከራ ተቀብሏል።

እግዚአብሔርም ይህን ሁሉ መከራ ከእርሱ አሳራቀም። ነገር ግን ለአገልግሎት እና ለሐዋርያነት

የምስጋና ሕይወት

ሲመርጠው «ስለ ሰሜ ስንት መከራ ሊቀበል እንዲያስፈልገው እኔ አመለክተዋለሁ» /ሐዋ 9:16/ አለ።

ለሐዋርያው ቅዱስ ጳውሎስ የተናገርነውንም ደግመን እንዲሁ አራት ጊዜ ለታሰረው እና ብዙ መከራዎችና ስድቦች ለደረሰብት የእምነት ዓለት ለሚባለው ለአትናቴዎስ እንዲሁ እንናገራለን። መላ ዓለም የእንተ ተቃዋሚ ነው ተብሎ ተነግሮለታል። ነገር ግን አግዚአብሔር ይህ ሁሉ እንዲሆን ፈቀደ። ምክንያቱም በመከራ ክብር አለ ክብሩም ዘውድ ሲኖረው ዘውዱ ደግሞ የፍቅር መግለጫ ነው። እመቤታችን ቅድስት ድንግል ማርያም ራሷ ብዙ መከራዎችን የታገሰች ሲሆን በዚህም ከሴቶች ሁሉ የተባረከች ሆናለች።

ለእግዚአብሔር ስትል የተለያዩ መከራዎችን የታገሰህ ከሆንህ ይህንን ጥልቅ ትእግስት የሰጠህን እግዚአብሔርን አመስግን ምክንያቱም ለሰሙ የተዋረድህ ሆነህ ተቆጥረሃልና /ሐዋ 5:41/

ወደ መንግስቱ እና ወደ ሕይወት ወደሚመራው ወደ ጠባቡ በር ስለመራህ አመስግነው /ማቴ 7:14/

የምስጋና ሕይወት

13. በመጨረሻ የምናገረው አንዳንድ ጊዜ በውስጣችን ያለውን መልካም ነገር ምስጋና የማያስፈልገው የተለመደ ነገር አድርገን ስለምንረዳው ምስጋና አንሰጥም።

የተለመዱ ነገሮች አድርገህ ስለምትቆጥራቸው ምስጋና የማትሰጥባቸው እንደጤና እና መጠለያ ያሉ ብዙ መልካም ነገሮች አሉ። አንተ የተለመዱ ነገሮች አድርገህ ብትቆጥራቸውም ግን እነዚህን ነገሮች የሚፈልጓቸው ሰዎች ጥቅማቸውን ያውቃሉ እነርሱም እነዚህን ነገሮች ካገኙ ለእነዚህ ነገሮች አግዚአብሔርን ያመስግናሉ።

«ላንሰናክልም እንዲጠብቀን፣ በክብሩም ፊት በደስታ ነውር የሌለብን አድርጎ እንዲያቆመን እግዚአብሔርን ሁልጊዜ እናመሰግን»